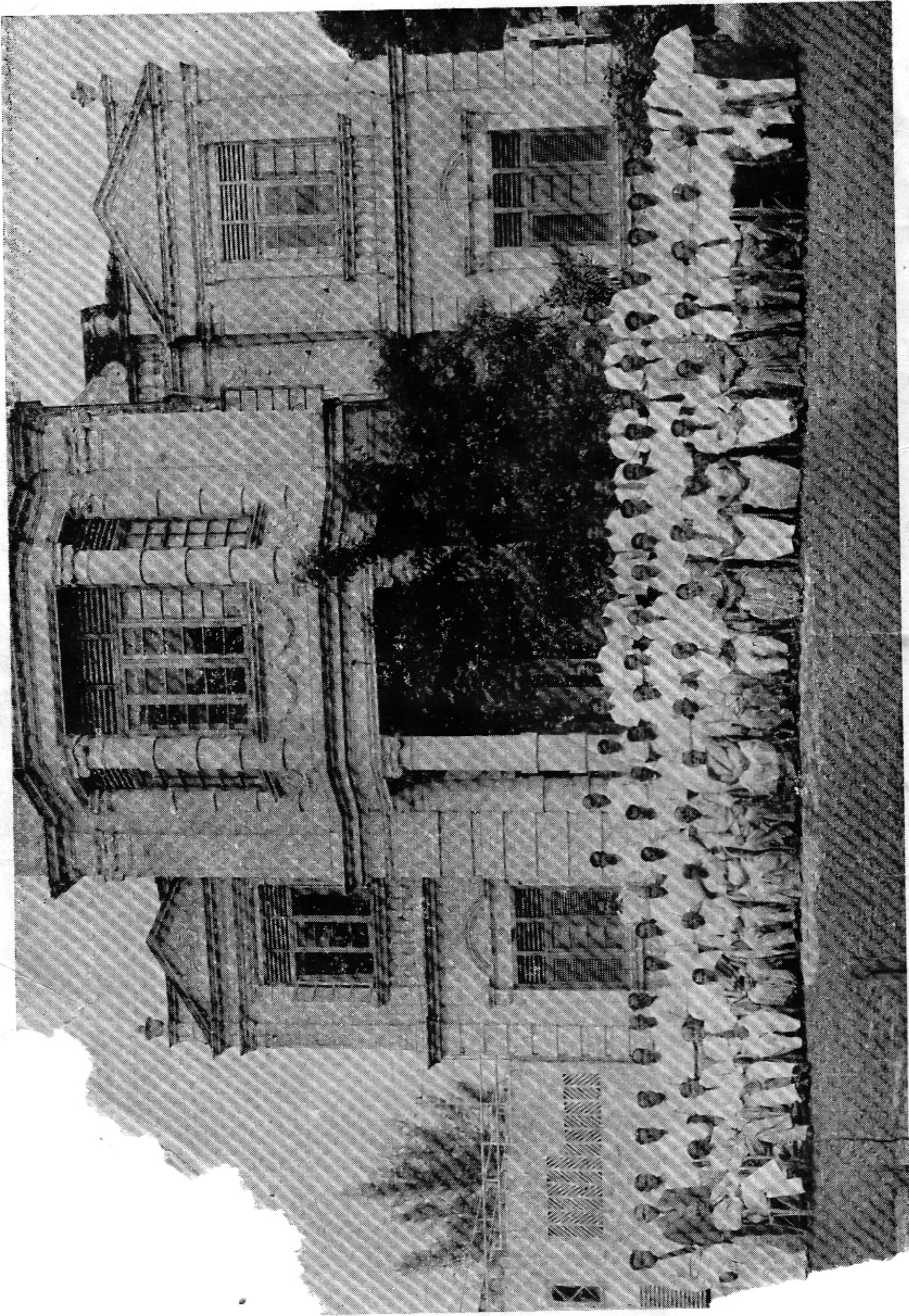

The

SAYAMPOO

1956

A RECEPTION TO OUR PRINCIPAL BY THE KARAINAGARIANS IN MALAYA

THE SAYAMPOO

DECEMBER 1956

EDITORIAL

Learn to behave better

Man today has become so dangerous to himself that he has no other alternative than to learn to behave better if he wants to avoid destruction. Everyone admits that the next war will destroy our civilization. That war is inevitable unless nations can be induced to give up their claims to absolute national sovereignty and place their trust in a World Tribunal like the U. N. O. For hundreds of years civilized man has proceeded on the assumption that each nation is entitled to be judge and jury in its own case. The result has been that whenever a nation has wanted anything badly enough it was prepared to risk war than trust to peaceful settlement by neutrals. The nation which showed a superior efficiency in slaughter to its enemy regarded itself as being endowed with superior morality. These are the methods of the jungle and they have brought Western civilization to the verge of destruction. When a lunatic is unarmed his pugnacity is purely a nuisance; if he possesses a revolver, he becomes a public danger.

Education today more than at any other time in human history is vitally concerned with the problem of learning to behave better. It is a problem that affects not only individual man but groups. To learn to behave better in the present context is to be willing to submit causes of dispute and tension to an impartial authority and abide by its decision. Such a willingness implies a change of mind. So long as men think in terms of national honour, racial and religious superiority and political power, the danger will remain. The need of the hour is, then, for a tolerant outlook of "Live and Let Live" which thinks in terms of humanity, civilization or the world. This is the core of all the great religions of the world. Can education be generating this outlook that is crucial for the survival

Education for National Development.

The irony of education in our country today is that it promotes deep tensions and conflicts over race and religion. We listen to occasional appeals for toleration, sympathy, and equality. On a small scale there have been communal clashes and recrimination. But the scale, we are afraid may grow to dangerous heights. The tensions threaten to multiply and the consequent actions may become more extreme. These facts may be disputed but they cannot be disproved. This is indeed a serious situation and one does not need statistical data and psychological tests to prove its existence. Strangely enough this very problem that needs close attention does not get it.

It is to be gravely deplored that we have as yet no clear policy that aims at fostering unity. The tensions become more acute and more numerous. The Language question is on the lips of everyone. If education is doing anything, it is driving deeper the divisions between Ceylon's subcultural groups and thus preventing the development of a nation. We have yet to see, except in a small number of cases, any serious attempt to bring the different groups into contact into a common sense of common destiny, or to develop a sense of co-operation and mutual respect. Here surely is a problem for national leaders and educators—to find an efficacious antidote for the poisonous prejudices which run through the bloodstream of the Ceylonese today.

The present chaos and the pervading suspicion that exists in the world between class and class, province and province, state and state, East and West demand, moreover that one of the principal needs of the present education is the increase of contacts across racial and linguistic barriers and physical and psychological frontiers.

The educational use of gramophones, cinemas and radio, the teaching of language not as a collection of words and tricks of location but as a study of a foreign mind are some ways in which opportunities may be explored to make education really broadened and be more international. National prejudices have to be broken down busily.

an eminent Professor who asserted, "History can be (it has not been so far) to widen the mental horizon (ment and impartiality, and to place men and

in their true perspective on the stage of affairs." The study of languages and the study of history and other social sciences have both to be reorganised with these ends in view and new books and new teaching methods are indispensable.

IS THERE A LANGUAGE QUESTION?

A. NADARAJAH ESQ., B. A., DIP. ED.

The Language question is not merely a language question, for if the demand is for the replacement of English by the national languages, then ipso facto Sinhalese and Tamil would be the official languages of the country. But when the demand is for Sinhala Only, the language question ceases to be a language question and becomes a big socio-politico-economic question. A language that languished under foreign rule may flourish better under state patronage and protection. But the alleged fears that Sinhalese language and culture would face extinction if denied a monopoly of official status, and that Tamil language and culture would suffer the same fate if denied Parity of Status with Sinhalese are superficial and sentimental factors which brought good returns at the last general elections. The language crisis is, on any sensible analysis, a sure symptom of a deep-seated socio-politico-economic disease in Ceylon and Sinhalese Only as an election issue was the expression of that disease. The discontented and commotion that broke away from

the U. N. P. found in the Sinhalese educated and Buddhist Sangha a good audience for their avenue to power through irresponsible racial and religious propaganda. Employment to the Sinhalese educated, elevation of the Privenas, Buddhism as state religion—these meant to the Sinhalese educated and the Buddhist Bhikkus a quick return to a golden age which never was and which perhaps never will be. The U. N. P. said it would give jobs to all when all the Indians are driven out of Ceylon. The M. E. P. is in the tradition of its predecessor when they seem to say that they would give jobs to all when all the Tamils are driven across the Elephant Pass. The M. E. P. came in the wake of mass unemployment and growing frustration among the Sinhalese educated and in promising full-employment through Sinhalese Only is not only moving within a colonial also a parochial set-up, for a clerical services are to be done now by der Tamils. That is

of the Sinhalese Only Act. Unemployment, it need not be said, is an economic, not a racial or religious question. It is a simple fact of recent and contemporary history that unemployment is the inevitable concomitant of an unplanned and undeveloped economic system. 'Sinhala Only' is the desperate expression of a backward and stagnant capitalist economy in a state of collapse and bankruptcy and the M.E.P. way to power was on its own scale, no less than the Hitlerite way in combining race hatred with wild and fantastic promises.

But the sad repercussions of the M. E. P's so-called language policy are a challenge to the educational, social, cultural and political values that were slowly but steadily growing to make a modern united Ceylonese Nation. Sinhalese as the only medium of administration clashes with Tamil as the medium of education for the Tamils. The ideal of a United Ceylon, communal harmony, government by discussion and compromise with the consent of the minority—what is the place of these values in the schools and society today, and what is the way out of this chaos? Everybody, the teacher, parent and above all the child, are drawn into the arena of political contentions generated by the language controversy impinge adversely on the interests of national life, and the education which is

caught between accepted values that were growing and the new evils which are a challenge to the values. Have those values lost their value with the Sinhalese Only Act? It is sad to think that the educators who should rise above the social and political pressures around, should fan the fires of racialism but such an attitude is bound up with any remedy that seeks a short-cut solution of the crisis through Sinhalese or Tamil communalism. Tamil communalism is no answer or remedy for Sinhalese communalism. The Federal Party has decidedly to be heard by the M. E. P., if for no other reason than that it is organising the grievances of the Tamils. That the faint cry for a Tamil Nad has turned out to be a cry in the wilderness is not surprising, for it is evidently the *reductio ad absurdum* of political thinking. To think in terms of complete separation between Sinhalese and Tamils is to think of complete annihilation and political suicide and forget the history of the last one hundred years and more, during which Ceylon had been firmly and finally set on the road to national unity, and attempt the irresponsible task of reversing the current of history. As far as the Tamils are concerned, the present impasse is the price we must pay for the communal politics pursued by the Tamil politicians during the last two to three decades. Tamil leadership has miserably failed to rise to the national level and comman-

confidence of the Sinhalese-speaking people. Any continuation of the communal approach will take the Tamils nowhere. Federation as such is not communalism, but can we say the same thing of the demands and programme of work of the Federal Party? Federalism we are told is in the nature of a contract between the parties to the Federation; it can't be the result of a unilateral action by the Tamils. The first essential pre-requisite is to win the consent of the Sinhalese people, if that of the Tamils has been won already. Inasmuch as the M. E. P. has no right to thrust Sinhalese Only on the Tamils the Tamils have no right to demand a Federation on behalf of the Sinhalese. It is idle to talk of Federation within the present social and economic framework, when there is no genuine and spontaneous desire on the part of the Sinhalese to federate with the Tamils.

The right solution is the simple one of giving equality of status to Sinhalese and Tamil as the official languages of the country and providing adequate facilities for the study of each other's language in the schools, and making it compulsory for the government employees to acquire a working knowledge of each other's language. But this needs a correct approach. The language question is not an isolated communal question but one among several inter-related national questions. National leadership is essential; are bleak. The of only a national

programme. The Sinhala Only Act is an act of the M. E. P. government which represents a temporary combination of reactionary and opportunist forces that came into power on the crest of a wave of communal reaction. The basic economic problems of the country cannot and will not be solved by toying with Sinhala Only; and it will not be solved even either by Parity of Status or a Federal Constitution. Without the goodwill and co-operation of the right thinking and progressive forces among the Sinhala-speaking people, which can emerge only out of a common struggle against the common national problems which are basically economic, both Parity of Status and Federation will also be empty formulae. And without national economic planning to which education is geared, the disease will remain. The language issue must and will fizzle out in the course of that common struggle towards a socialist economy which alone is the cure for mass unemployment.

There alone lies the hope for the Tamils, the Sinhalese and above all for an infant nation. That also is the way of re-asserting and regaining those values which presumed united and independent Ceylon. All this means a challenge as Tamils now. Will it was a national approach, on before national programme of Ceylon. National leaders who the leaders in the Sinhalese

THE ISLANDS WEST OF JAFFNA PENINSULA

A. NAMASIVAYAM ESQ., M. A.

The island group consists of seven islands namely Karainagar (Karaitivu), Lyeden, Eluvativu, Pungudutivu, Nainativu, Analaitivu and Delft. They lie on the Western side of the Jaffna Peninsula in the Palk's Strait. Karainagar and Lyeden are the nearest to the peninsula while Eluvativu, Analaitivu, Pungudutivu and Nainativu form an outer circle and Delft is furtherest away from the Peninsula.

Name of Island	Area in sq. mls.	Distance from mainland in mls.	Population in 1000s
1. Karainagar	8.5	2.5	13,989
2. Lyeden	32.0	.5	11,694
3. Pungudutivu	13.5	8.0	9,677
4. Nainativu	2.5	7.0	3,020
5. Eluvativu	1.25	5.0	456
6. Analaitivu	2.25	6.0	2,670
7. Delft	22.0	20.0	5,941

Karainagar is connected to the mainland by a causeway of 2.5 miles. Lyeden is connected to Karainagar and Jaffna Town by two ferry services. The third island Pungudutivu is connected to Lyeden by a causeway of 2.25 miles. The other islands are reached only by boats. The islands are almost flat in topography. Nowlands constitute the fields

the highlands form the settlements. There are also natural ponds which get filled in the rainy season and become open waste in the dry season. The coral fringes there are subjected to in-

vasion by the sea water in the high monsoon period and remain marshy for a part of the year. Since the region consists of limestone, there is good supply of underground water. Wells are the common source of underground watersupply for domestic and other uses. Coral reefs are found off the western shores of the islands facing the main Ocean.

Climatically this region enjoys a climate similar to that of Coromandal Coast of South India. The maximum temperature is 86°F in the month of April while the maximum temperature is only 77.5° F in the month of January. The rainfall is highly seasonal in character. Out of the total rainfall of 49.8", 33.8" are received in the three months of October, November, and December. The precarious nature of the rainfall is clearly seen when a period of 30 years is taken into account. In 1935 Kayts has recorded a total rainfall of 74.5" while in 1950 only 16.05". The island of Delft has received 53.76" and 12.32" in the respective years. The passing cyclones do much havoc to life and crops in the islands.

The Islands get most of their rain from the North East Monsoon and remain dry in the South West Monsoon period. The entire area is rain fed and cultivation depends on rain.

the quantity or distribution will have an adverse effect on agriculture which is the life line of the majority of the people in the islands.

The palmyrah palm which is found in abundance throughout the islands provides the poor cultivator with food and shelter. From this palm toddy and sweet-toddy are got. From this sweet-toddy gur is prepared. The seasonal and highly irregular character of the Rainfall necessitates irrigation but the facilities for the same are very limited. Well is the only source of irrigation. Irrigation is done with the well sweep. The use of modern motor pumps in the wells is not advisable as the rate of suction will not keep pace with the inflow and any over pumping may cause severe strain in the sub-stratum of fresh water and wells may go brackish.

Rice and millets are the major food crops grown in the islands. Rice is grown in all the islands except in Delft and Eluvativu where suitable conditions are not found. In Delft other crops like millets, ragi and kambu which generally grow on comparatively poorer and drier conditions are grown. Tobacco is the only cash crop grown in the islands, as a garden crop and cured for chewing only. The islands hold a monopoly for the chewing tobacco in Ceylon. The islands are very poor in natural resources and the prospects of starting any industry are bleak. The ageold cottage

industry of the islands is weaving mats, baskets etc. from the palmyrah leaves. These products are exported to the other parts of Ceylon.

Karainagar is connected to the mainland by a causeway of $2\frac{1}{2}$ miles in length. There is regular bus service from Jaffna town to this island. Lyeden is connected to Pungudutivu by a causeway of $2\frac{1}{4}$ miles in length and Island Motors operate in these islands. The other islands have regular motor boat service from the Port of Kayts. The Island of Delft is reached only by special larger vessels as the sea beyond Nainativu is rough. The islands of Karainagar, Lyeden and Pungudutivu are connected to the Jaffna town by overhead telegraph wires, while the other islands are connected by radio telegraphic means which works on certain fixed hours in a day. The island of Eluvativu has neither a Telegraphic Office nor a sub-Post Office but only a receiving Office. There is regular mail service to and from the islands by these boats and buses.

Kayts in the Lyeden island is the centre of jurisdiction for the Islands Division of Jaffna Peninsula. It is the only town in this region and an important port of North Ceylon. Kayts has a long history behind it as a port from very early times. It was the biggest Port of Ceylon before the Westerners came to Ceylon in the 16th century when the Portuguese and Dutch ruled these

had acted as their key position. The foreigners had used these sheltered seas to guard The Castle Fort of Jaffna from invasions by the seas. This Port had trade with the South Indian Ports of Porto Novo, Muslipatam, Kakainada and Cuddalore in the past. Kayts lost its importance when Western big steamers came to use Colombo the Capital, as a port in the British rule.

The population increase has been very steady in all the islands. In 1906 the islands population was 35,951 and in 1952 it rose up to 58,347. The islands of Nainativu and Analaitivu have a density of over 1100 per sq. mile which is very high for the region. The islands

cannot support this density and many depend entirely on the 'invisible income' that comes from outside. The motor car the most common vehicle of modern transport is unknown in four of the seven islands. It will take a few more decades for the modern scientific developments to reach these most neglected parts of the islands.

Nagadipa the religious centre for the Hindus and Buddhists and the Dutch Fort Hammanheil in the sea between the islands of Karainagar and Lyeden which serve as the I. D. H. are the places of interest in the islands. There are also historical ruins in some parts of the islands.

A SIMPLE SOLUTION!

Two Italian Linguists claimed that their invention of a new code would enable people the world over, to communicate with one another without having to learn languages. Under that code "Love" is simply "33" in Spanish, Japanese, or any other language in the world.

The linguists maintained that it took only one hour of study before a Chinese could write a letter to an Indian. All that was needed they said, was the code book. The code contains 999 words plus a few mathematical signs indicating Tense, Gender, Number, etc.

(Science Digest)

What a nice idea for the Ministry of Cultural Affairs to solve the most intricate of our problems!

Language Quip.

PRINCIPAL'S NOTES

Future: A comprehensive school.

The last issue of the "Sayampoo" was published in December 1953. Since then the school had made considerable progress to give room for some sense of satisfaction that the pace of development was such that this institution would very soon serve as a comprehensive school where boys and girls would have both Academic and Practical Education in keeping with modern requirements. The fulfilment of this objective should not be difficult if the present co-operation from all concerned continues in the future as well. Our Science Laboratory has a complement of apparatus and other equipment required to teach up to the Entrance Classes, but we would like to have more microscopes and balances, and a balance room. Our Library is a source of pride as it is now housed in a new building which is on the same site as the first building put up by Mr. Sayampoo was. It is well furnished and made congenial for quiet study, though its usefulness could be enhanced by having more books and by opening it for the use of the public as well.

Some improvements.

We have to mention here two important improvements made to the school. One is the Home Science Laboratory that was equipped and ceremonially opened by Mrs. N. T.

Sampanthan two years back, and the other a new playground behind Nadarajah Hall which has been filled at a great cost and extended by the purchase of additional land and the use of some portion of the Maternity Home. The play-ground is now full-sized and has been used for the last two years. The extension and improvements have alone cost us over Rupees Ten Thousand. A pavilion is a much needed adjunct for the healthy development of sports and games in our school and will enhance the use of the playground. Need I say the Nadarajah Hall is a pride to us, though we would like the public to help us furnish it. Our hopes for more and better buildings have now become a reality with the assurance given by all Karainagarians in Malaya and Singapore, of a handsome donation to put up an upstairs building if possible in memory of the founder. On the heels of our success in Malaya we intend pursuing other improvements like developing the Girls Section by new buildings, equipment and furniture and a curriculum suited for the girls, and providing facilities for Practical Education for boys by the introduction of Handwork and Agriculture within the foreseeable future.

Girls' Education: Plans reorientation

We would like to have the opportunity to stress

to the public our earnest desire to see that a curriculum is framed and facilities provided for the education of girls. No one would dispute that this needs immediate attention. Separate and yet together the girls of Karainagar could be provided scope for allround development in a school along with boys, enjoying many common facilities while being provided those needs which are required exclusively for their education. The girls of the Sixth and Seventh are already separated and a curriculum provided to meet their special demands. Music, Sanskrit, Home Science and Needlework have been provided for them. This would be extended to the J. S. C. and Pre. S.S.C. girls in 1957 when separate divisions for them would also exist in those classes. In 1958 this would include the S. S. C. too. All girls' divisions would be accommodated in the Nadarajah compound along with the Sixth and Seventh boys' divisions. In course of time we hope to shift the Home Science Laboratory to that compound. We have estimated the cost of establishing the girls' section in the Nadarajah compound at a minimum of Rs. 60,000. In this effort we are sure many interested in this cause will come forward to render help and solve one of our many major problems in education. The building of the girls' section would require furniture and equipment (bus for transport) Rs.

28000. I need hardly point out the importance of a good education for girls.

Some problems of administration:

The administration of school has now-a-days become a difficult task, what with the introduction of Free Education and the rigidity in the matter of collection and disbursements of Facilities Fees. It is hard to imagine that all over Ceylon the problems of schools would be the same nor that their requirements would very much be alike. Added to these factors are matters like local conditions and differences between Urban and Rural conditions. The task of maintaining water-tight compartments in the Facilities Fees budget is an insuperable one, not that one is defending the devious methods of collecting funds for the school or of spending on items outside the school's purview. With the government grants for various heads of items so meagre as not to be enough for ordinary maintenance and normal development, and the rigidity clamped down on the method of collecting and spending Facilities Fees, the school is perforce made to turn to the public for help, and that for their own benefit. The public should therefore view the problems of school management not only with sympathy but also with a sense of duty and self-preservation.

Technical Terms: The problem in Science teaching.

A very important aspect of education affecting the Tamils in Ceylon is the problem of Technical Terms. We think it would be very wise to use the same terms for all subjects as are used in the state of Madras by schools there. Any attempt on our part to coin our terms regardless of the achievements made by Madras would, we feel, make us lose the lead we have over the Sinhalese in the matter of the switch-over to swabasha. In fact the approved list of books given out by the Educational Publications Board reveals that the Sinhalese have moved at an unexpected pace while sufficient books in Tamil in certain subjects are yet to be published. There are more books published for the S. S. C. in Sinhalese than in Tamil. This must be due to our attempt to find our own authors and our own terms for a society and a market that are limited. We are unable to use Madras books even to supplement ours, owing to the wrong sense of independence we are exhibiting in the matter of Technical Terms. The world of knowledge is one, and only in ignorance is it divided. This problem is wound up with that of the market. At any rate we would not like to see the Tamils fall behind the Sinhalese in the attempt to switch-over to Swabasha.

Practical Education: The need for a new outlook

Yet another problem, more due to the apathy of the public, is the indifference shown to Practical Education. Hand-work and agriculture should form part of our curriculum, but require large funds to establish them. The public must feel the necessity for it and come forward to enable schools to provide them. We hope people will ponder over this problem seriously.

Hope for Hindu Education:

There is a silver lining to the future of Hindu Education. The O. B. A's of all the colleges under the Jaffna Hindu College Board have formed into a single Alumni of the Jaffna Hindu College and Affiliated Colleges at Colombo. This augurs well in view of the immense nature of the problems facing all the colleges under the Board.

The inauguration of this mother body will, it is hoped, reactivate the Colombo O. B. A. of our Institution and also bring to life the O. B. A. at Karainagar. There is much work for them to do and with a heart for the school the burden should prove light.

Changes in Staff:

There have been some changes in the staff during the last few years. All three Indian Messrs. K. Srinivasan,

G. Sastri, B. Sc. and K. B. Sharma, B. Sc. left the school at the expiry of their terms of contract in keeping with the policy of the government to replace Indian teachers by Ceylonese. Their contributions to the life and activities of the school have been so unique that we have not been able to give those touches through anybody else. Mr. K. B. Sharma was besides an artist of great repute. Two others, Messrs. R. Kandiah and V. Natarajah B. Sc. retired on age. Mr. R. Kandiah was our oldest and most revered teacher. His name would go down in the history of the institution as one who was a pillar of strength to it. Their places have been taken by Messrs. P. Sangarapillai, B. Sc., K. Nadarajah, B. Sc., A. Namasivayam, M. A. and M. Thiruneelakandasivam, B. A. all of them old students of the college.

Malayan Tour.

I shall be failing in my duty if I did not mention here the tour I undertook of Malaya. From a physical aspect one could hardly imagine another tour that could give

more joy and pleasure than the one I had, and from a social aspect one could not have met a more sociable and lovable people. Far from being selfish our people in Malaya were animated by a spirit of service to their homeland and well being of her people. As one went round Malaya one had all the hospitality and goodwill that were needed. But all that response I must admit was also meant as an expression of gratitude to the service and sacrifices made by the founder of the school, Mr. Sayampoo, and their donations will be utilised to put up a decent building in his memory. Dr. S. Kanapathippillai and Barrister K. S. Pillai of Malaya have indicated that they would do something substantial to the school. Last but not least I should congratulate Dato Sir Thuraisingham on the excellent leadership he has given to our countrymen in Malaya and to Mr. M. Ponnampalam for the unity he has been forging among the Ceylon Tamils in Malaya.

Greetings.

I wish to avail this occasion to wish everybody a prosperous New Year.

Of all liars in the world, sometimes the worst are your own fears.

Rudyard Kipling

PHYSICAL DIRECTOR'S NOTES

In my previous report, I appealed to the Old Boys and well wishers of this college to help us to acquire a playground adjoining the college. I am glad to state that we now have a full size Football Field by the side of the college, behind the Nadarajah Memorial Hall. This speedy negotiation was due to the Board of Management that realised the necessity of buying the piece of land adjoining the small playground behind the Nadarajah Hall from Mr. V. Suppiah. Mr. Suppiah has also let out to the College on long lease an adjoining piece of land on a nominal rent. Our Principal was in correspondence with the Minister of Health, to get a portion of land from the Maternity Home to make up a full size Football Field. This was granted after much correspondence and we now have a full size Football Field. But to a College where there is co-education and which is developing in size and strength, this is not enough. We want more playing fields and a pavilion. We hope to get these in the near future.

The following out-door games were played in addition to a good number of indoor games—Paddle Tennis, Badminton, Ring Tennis, Volley Ball, Throw Ball and Football. Though no Inter-House competitions were held except in Football and Table Tennis, some of the students reached a good standard in most of the games.

Every year we enter a team in the Northern Province Schools Boxing Meet. Though our boys failed to secure championship in their groups, they took up their defeat sportingly. In 1954 Mas. N. Sanmuganathan won the Fly weight runner-up Certificate in the Northern Province Tournament.

Annually we take part in the Drill Competition organised by the Education

Department. In 1954 our Intermediate girls won the first place in the Valigamam West circuit Drill competition. This drill team was captained by Miss S. Paramsothy. In 1955 and 56 our Senior boys were placed second in the Circuit Drill competition.

In 1954 the Inter-House Sports Meet was held under the distinguished patronage of Mr. A. Kanagasabai J. P., U. M. In all 64 items were gone through for boys and girls. All competitors did their best and exhibited the true sporting spirit. Gandhi House won the Championship Shield followed by Sayampoo, Nadarajah and Bharathi Houses respectively. Mas. V. Thiyagarajah was Senior Boys Champion and Misses. N. Pushpaleelavathy and V. Poomany were girls Senior Champions. Relay championship was won by the Sayampoo House and in the Tug-of-War Gandhi House were champions. In 1955 we could not have the Inter-House Sports meet as our playground was being filled up. In 1956 we had an excellent Inter-House Sports Meet under the distinguished patronage of Mr. A. V. Kulasingam, Mrs. Kulasingam distributed the prizes. In all sixty six events were gone through and the boys and girls reached a good standard in all the events. Nadarajah House won the championship shield presented by the College Teachers' Guild. Gandhi House was the runner-up, Sayampoo House was placed third and Bharathi fourth. Mas. V. Thiyagarajah of Gandhi House won the championship for Post Seniors. Mas. G. Rajanayagam of Bharathi House was boys Senior Champion. In the girls division Miss. N. Pushpaleelavathy was Senior Champion. Relay championship was won by Nadarajah House. The cup presented to the well behaved House was

Bharathi House. The results of the Inter-House Athletic Competitions appear in appendix (a).

Annually we hold competitions in elocution, essay writing and singing in Tamil as well as in English. Mr. V. Subramaniam is in charge of these competitions. The results of the competitions appear in appendix (b). If Parity of Status for both Sinhalese and Tamil is granted, we hope to have competitions in Sinhalese both in elocution and singing.

We took part in the circuit Volley ball competition in 1955. Though we lost all the three matches, our boys played well. This year there was no circuit competition though we had a good Volley Ball Team. The members of the Volley Ball Team appear in appendix (c).

The boys had regular practice in Table Tennis. In the competition we had Mas. S. Thevarajah won the Senior Championship and Mas. N. Thevakaruna the Junior Championship.

In Football we played a few friendly matches with the neighbouring Colleges in 1954 and 55. In 1956 we entered a second eleven in the J. S. S. A. tournament. We had a walk-over from Victoria College and lost against Union and Mahajana Colleges. The members of the second

eleven Football Team appear in appendix (d).

In the Inter-House Football competition Sayampoo House won the championship in the Senior Division and Nadarajah House won the championship in the Junior Divisions in 1954. In 1955 also Sayampoo House were Senior champions, and Gandhi House were Junior Champions.

In 1956 we started the Inter-House competitions after the J. S. S. A. matches and we could not finish it as there was continuous rain in the evenings. We hope to finish the competitions early next term.

We celebrated the birth and death anniversaries of the four great men, after whom the College Houses are named, by inviting great men to speak on these occasions.

The Medical Department has not neglected our children's health. The students were given hook-worm treatment, typhoid inoculation and health inspections were held regularly.

Last, but not the least, I thank all the members of the staff especially Mr. M. Thiruneelakandasivam and the officials of the Inter-House Athletic Meets, for their wonted co-operation given to me in the sports activities of the college.

J. C. ARULAMPALAM,
Physical Director.

APPENDIX (A)

Houses	Colours	House Masters	House Captains
1. Sayampoo House	Green	Mr. S. Thiruchittambalam	Mas. N. Kulanthaivelu Miss S. Bhagavathy Amma
2. Nadarajah House	Blue	Mr. P. Sangarappillai	Mas. R. Vallavarajah Miss K. Nagamma
Gandhi House	Yellow	Mr. A. Namasivayam	Mas. R. Nadarajah Miss R. Maheswari
hi House	Red	Mr. T. Navaratnam	Mas. G. Rajanayagam Miss S. Bakumany

Inter-House Champions

	1951	1952	1953	1954	1956
CHAMPION HOUSE:	Sayampoo	Sayampoo	Bharathi	Gandhi	Nadarajah

INDIVIDUAL CHAMPIONS:

	1954	1956
(Boys) Seniors:	P. Thiyagarajah	G. Rajanayagam
Inter:	A. K. Subramaniam	S. Selvalingam
		S. Thananayagam
Juniors:	K. Selvarajah	K. Nagendiram
(Girls) Seniors:	Miss N. Pushpaleelavathy	Miss N. Pushpaleelavathy
Inter:	„ N. Sivagnanam	„ M. Sivaneswari
		„ P. Rajamalar
Juniors:	Miss N. Sivamany	Miss K. Sivapakkiam
		„ S. Pathmadevi

	1954	1956
Relay Champions:	Sayampoo House	Nadarajah House
Best Decorated House:	Bharathi „	Sayampoo „
Well Behaved „	Gandhi „	Bharathi „
Tug-of-War:	Gandhi „	Gandhi „

APPENDIX (B)

1955

Singing Competition

JUNIORS

Boys	Girls
1. Mas. A. Selvaratnam (B. H.)	Miss S. Sivaneswari (G. H.)
2. Mas. R. Amirthalingam (N.H.)	Miss A. Rajaletchumy (N. H.)

INTERMEDIATE

1. Mas. C. Rajaratnam (B. H.)	Miss G. Nadanarane (N. H.)
2. Mas. S. Amirthalingam (N. H.)	Miss S. Bhagawathyammah (S.H.)

SENIORS

1. Mas. S. S. Nadarajah (S. H.)	Miss M. Neelambigaiaimmah (G.H.)
2. Mas. K. Jegathesan (G. H.)	Miss S. Vallinayake (B. H.)

Tamil Essay

SENIORS

1. Miss S. Saraswathy (N. H.)
2. Mas. T. Devarajah (G. H.)
3. Mas. S. Andiayah (S. H.)

INTERMEDIATES

1. Mas. G. Rajendiram (S. H.)
2. Miss K. Pathmalosani (N. H.)
3. Mas. K. Nadarajah (N. H.)

JUNIORS

1. Miss P. Maheswari (G. H.)
2. Mas. A. Yoganathan (S. H.)
3. Miss K. Sivapakkiyam (S. H.)

English Speech

SENIORS

INTERMEDIATES

1. Mas. C. Ganeshalingam (N. H.)	1. Miss R. Maheswary (N. H.)
2. Miss V. Poomany (N. H.)	2. Mas. S. Selvanayagam (S. H.)
3. Mas. V. Kanagaratnam (S. H.)	3. Miss K. Saraswathy (B. H.)

1956

Tamil Speech

JUNIORS

INTERMEDIATES

1. Miss K. Sivapakkiyam (G. H.)	1. Miss P. Thiyagaletchumy (N.H.)
2. Miss A. Valliammai (S. H.)	2. Miss C. Thangammah (S. H.)
Mas. V. Sothilingam (G. H.)
3. Mas. S. Shanmugam (B. H.)	3. Miss S. Punithavathy (B. H.)

SENIORS

1. Miss S. Balamany (B. H.)
2. Mas. S. Sabaratnam (G. H.)
3. Miss P. Vijayaletchumy (G. H.)

English Speech

SENIORS

INTERMEDIATES

1. Mas. S. P. Gerard (G. H.)	1. Miss N. Sivagnanam (S. H.)
2. Mas. G. Rajanayagam (B. H.)	2. Miss S. Umadevi (G. H.)
3. Mas. N. Kathirgamanathan (S. H.)	3. Miss T. Gowry (S. H.)

Tamil Singing

JUNIORS

INTERMEDIATES

1. Miss T. Bavani (G. H.)	1. Miss A. Rathiruby (N. H.)
2. Miss T. Thilagawathy (G. H.)	2. Mas. S. Selvalingam (N. H.)
3. Miss K. Sivapakkiyam (G. H.)	

SENIORS

1. Miss S. Bhagawathy Ammah (S. H.)
2. Mas. M. Arumugam (N. H.)

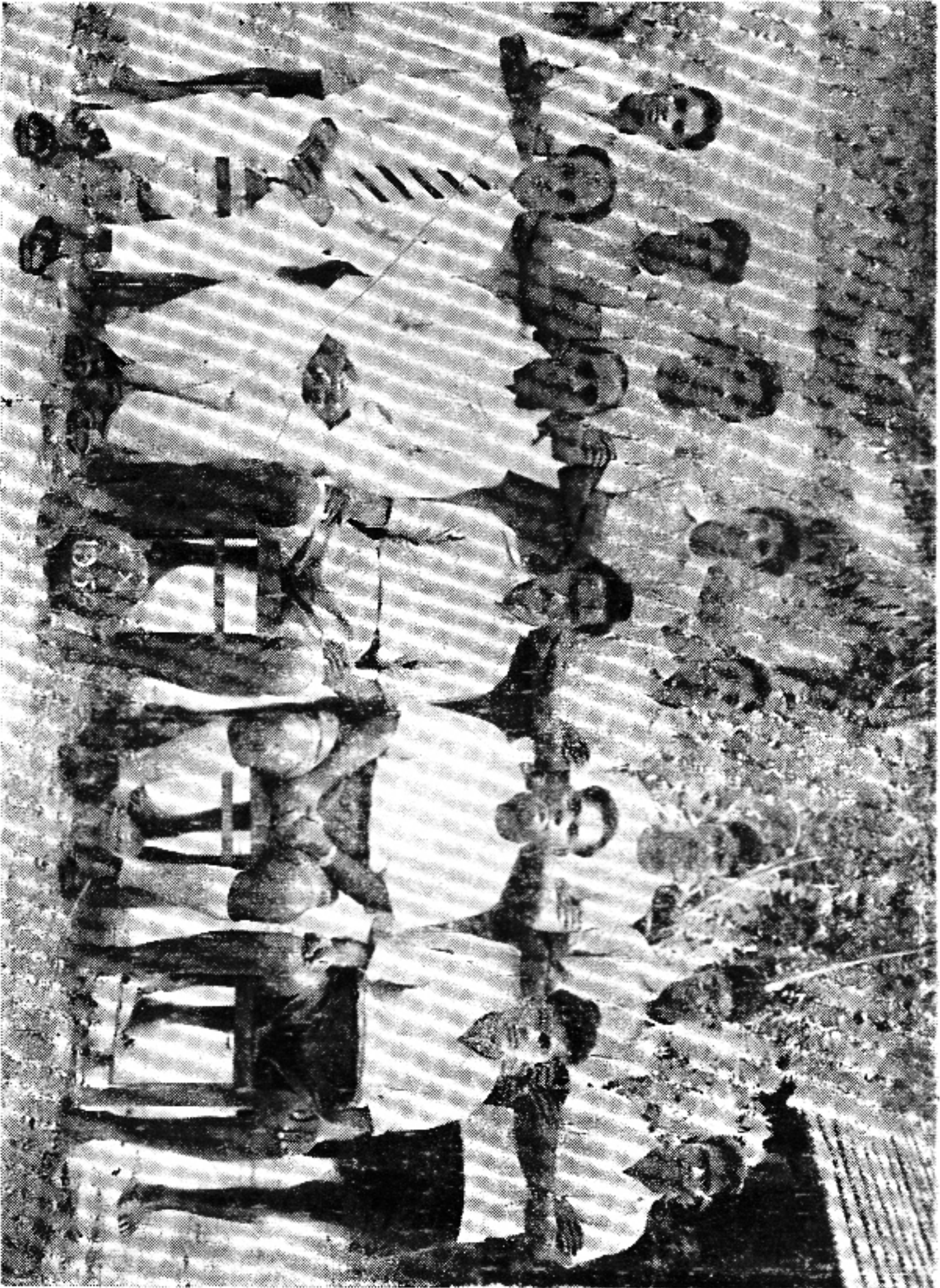
APPENDIX (C)

Volley Ball Team 1955

1. Mas. V. Thiyagarajah (Captain)
2. „ M. Arumugam, (Vice-Captain)
3. „ S. Thevarajah

INTER-HOUSE ATHLETIC CHAMPIONS 1956

COLLEGE SOCCER ELEVEN (SECOND) 1956

4. „ G. Rajanayagam
5. „ S. Jeyasunderam
6. „ R. Vellavarajah
7. „ S. Paramsothy
8. „ T. Visuvalingam

APPENDIX (D)

Football Team 1956 (Second Eleven)

1. Mas. G. Rajanayagam (*Captain*)
2. „ A. Kumarasamy (*Vice-Captain*)
3. „ P. Selvarajah
4. „ S. Thananayagam
5. „ C. Tharmarajah
6. „ S. Selvasingam
7. „ P. Rajadurai
8. „ K. M. Tharmarajah
9. „ N. Sivapalan
10. „ S. Sivaraman
11. „ N. Shanmuganathan
12. „ P. Kandasamy

FEMININE FIGURES

Women have a passion for mathematics. They divide their ages by two, double the price of their dresses treble their husbands' salaries and add five years to the ages of their best friends.

— Marcel Achard.

STUDENTS' SECTION

How One can become a V. I. P.

There was a time when each family actually produced for itself most of the things it needed for its everyday life. But science today plays so important a part in the lives of people that specialisation has become the chief feature of modern economics in place of self-sufficiency. If everyone of us possessed an Aladdin's lamp which we had merely to rub in order to have any of our desires satisfied immediately, then there would be no problems. Unfortunately, Aladdin's lamp exists only in fables.

The means of satisfying wants exist in such limited amounts, compared to the needs for them and in such unsuitable forms and inconvenient places that it requires human effort to obtain the things that are wanted. The individual must make effort or some others must be induced to do for the individual. The inducement may take the form of coercion as under slavery. Wealth can be acquired through one's own labour, through inheritance by fraud or theft or by gifts from others.

A person of average intelligence with some education is generally capable of becoming a wealthy man. A person born in a reputed family easily becomes recognized in his social circle if he is an income tax payer. If that is not the case, the man must labour hard to place himself firm on a financial footing. There are millionaires who are not considered to be in a high social circle. The person must have many employees under him in his business concern where he can establish contact with men of foreign countries.

The nature of his financial concern must be such that in the daytoday activities, different walks of life must be able to mix with him freely. To retain

social security such a one should become a share holder in public corporations, semi-government concerns and eventually become a director of a wellknown company. There is another way of getting into the upper social strata—That is by becoming a member of a well-to-do and wellknown family through matrimony. Here the rise is sudden and it can only be retained by the force of one's character and personality.

A strong force which tends to modify or influence the economic conduct of a rational individual is the social habit or custom. The normal pattern of living is not fixed once and for all, but it changes as circumstances and new inventions bring different goods within the reach of the middle class. The goods that were once thought of as luxuries become basic necessities of life. The upper class man progressively goes in for still more costly luxuries. Radio, cinema, motor car cannot be considered as physiological necessities of life but they have nowadays come to be conventional necessities of life in the opinion of the majority in a community.

The general principle is to avoid the middle class way of life to become a man of importance. Charities and donations should be given to wellknown societies and institutions. He should become a member of different clubs, and mix freely with men of distinction, and be a likable person in his address and demeanour. He should not miss important functions or parties and be present just in time or better still, a little late as he goes up the social ladder. With a fair amount of education, if the man is capable of becoming a member of the legislature of the country, the stamp of social approval is easily obtained.

A Student of Economics.

Students and Politics

A typical modern student is generally used as a tool by scheming politicians to gain their own ends. During the recent Parliamentary elections it was a common scene to see schoolboys hanging about election booths of rival candidates. They waste their precious time going up and down the town or village on errands for the candidates they support. They underrate the value of their youth and waste it in such futile ways. If they only examine carefully what they do and how they behave, they are sure to realise their folly.

In ancient days, according to the Gurukula system students and their teachers preferred forest abodes to avoid the din and distraction of city life. Such an austere life trained the students in self discipline and contentment. It is generally clear that students must harness all their energies to their only pursuit—learning; a student who gets into politics is a student who is lost.

There is also the view that even students must take an active and intelligent interest in their country's affairs. They cite historical events where students have played a decisive part in the liberation of their motherland. They are right perhaps. Take the case of a new born babe. It does not all of a sudden take to eating rice and curry. He has to learn the art by gradual process of growing up. A young student is an infant in political affairs. He has to grow up and become mature enough before he participates in the counsels of his country.

A student should therefore be primarily concerned with his studies. Not that he should develop into a bookworm. He can concern himself with the affairs of his country, but he should play this part more as a spectator of the drama than as an actor on the stage. That's where and how one can draw the line.

K. SENTHILNATHAN,
H. S. C. Science.

Is History a Science or an Art?

History could conveniently be divided into two phases—history written before the 19th century and history written after the 19th century. The 19th century introduced the scientific type with a generally scientific outlook and technique. The earlier history was a part of literature and shared all the characteristics of literature. During the middle ages or earlier, there were no written documents or books. History therefore was handed down as an oral tradition from generation to generation. The advance of the physical sciences with the scientific method of investigation brought a new critical attitude to history in the 19th century. But a careful study of history

implies that it is not confined to one country or one period but begins with the appearance of man on earth. It deals with all places, regions and continents where man has sought shelter. It makes the students interested in political, religious, social and economic development of a community or a nation. As a science it aims at creating some kind of order out of a bewildering chaos of particular facts, events and individuals.

Historical data (dates) moreover are available neither for scientific observation nor for experiment. The most important argument is that history deals with actions and thoughts of huma

are endowed with free will. There are also those who believe that history repeats itself.

History certainly is not a science in the sense that physics and chemistry are sciences. History is not a science of observation like astronomy nor is it a science of experiment like physics and chemistry. It is a science of criticism which involves a diligent search for all relevant facts, a careful examination of the facts to find out how far they are true or probable or false.

So far as students are concerned a study of history enables them to find out the truth with this scientific attitude of mind. As it follows a scientific method, it

is a science. If history is a science it certainly cannot be an art. But many renowned historians insist on history being considered an art. They maintain that only those gifted with imagination and of a literary disposition that can make history live for ever. According to them history must possess certain essential literary qualities and must therefore be a work of art.

History in its twin aspects is therefore both a science and an art. To students this is welcome because they want to know the past accurately and truly and at the same time like the past to be presented to them beautifully.

V. SELLAMMAH,
H. S. C. Arts.

The Importance of Advertising

At present, advertising technique and methods have been revolutionised. Modern methods of advertising have a creative effect which enable manufacturers to find a ready outlet for their products thus creating new wants. The presence of competition has increased the need for advertising without which no good business is possible. Scientific advertising increases the existing demands, creates new demands or helps maintain existing demand for the various products of the manufacturer.

Advertising has also definitely made the production of newspapers cheaper. Goods well advertised cannot altogether be devoid of any merit when once the reputation of products is built up by advertising. Hence costly advertisements may be considered a guarantee to consumers of the quality of articles so advertised. Thus advertising is protective in nature but the protection it affords is without tariff.

The wants of society are numerous and it is difficult to cater to all its needs. Scientific advertising has also an educative value. It trains the community to a higher standard of living. The channels through which the advertiser conveys his message to the public are known as "advertising media", which may be primary and secondary or indoor and outdoor. Daily Newspapers, periodicals and magazines belong to the former categories whereas posters, placards, leaflets, painted walls, come under latter category as these are used as adjuncts to the primary media.

The suitability of media depends upon the nature of goods. Daily Newspapers serve as the cheapest mode of giving information to a very large number of people. Those in the secondary media such as in magazines offer scope for longer hours to read at leisure. Different types of magazines devoted to various advertisements such as sports goods in sports magazines,

medical journals for medicines and so forth help both the dealer as well as the advertiser.

If advertising is to serve any profitable purpose, the advertiser should constantly vary the wording and its technique, lest the public should become bored. In order to safeguard one's position against competitors, regular advertising is desirable. It should further stimulate one to action by playing upon the sentiments and instincts of the prospective buyer. For this purpose the advertiser must be one who understands human psychology.

Advertising by wireless has been found to be useful in countries where sufficient radios are used by the public. Here the advertiser buys time for the announcement of his advertisement. Such an announcement should be blended with entertainment. There are individuals and companies in

existence which offer specialist advice in advertising. They render invaluable services to manufacturers, producers, mercantile houses and others who are in need of them. These advertising consultants, as they are generally termed are found in large numbers in America and Europe. They are an indispensability to the business world of those countries.

Advertising is a very wide subject of study, a fair knowledge of which is indispensable for the modern commercial man when there is much competition in every sphere of business activity. New industrial and manufacturing products would not find a market were it not for the achievements of modern advertising. Hence it should find a place in the curriculum of our commercial studies in institutions, colleges and even in the University.

S. SIVASANKARAN,
H. S. C. Arts.

How Dangerous is Little Knowledge!

Once a learned man wrote a book on language and a person with a smattering of English rejoiced to find a few mistakes in grammar like 'I says' and 'You speaks.' These occurred in a passage set for précis in that book. He betrayed his own ignorance when he criticised the author because his little knowledge did not enable him to become familiar with such common lapses in grammar in Cockney English spoken by the working classes in London.

A man used to be very fond of reading books on medicine. At last he thought he knew more than the doctors themselves. If he ever fell ill he would look up medical books, begin treating himself with medicines of his own choice. Once he fell ill and his temperature was below

normal. Some suggested to him that he should send for the doctor at once. "Nonsense!" he said, "Doctors are of no use. I know perhaps, a little more than they do. From my books I gather that I have a touch of malarial fever, and I am taking large doses of quinine." He got worse, and in the end nearly died. When at last the doctor came in, he found that he had abscess of the liver, and the operation fortunately was completed in the nick of time. When he recovered he was a sadder but wiser man. He was made to realise effectively how dangerous little learning was.

It is a common sight to watch the young boys and girls make figures of the little they have learnt. They exhibit the limited stock

parents, friends and relations. They are out to impress the other folk with their fund of wisdom. Quite a number are aware of what a student of chemistry did with a little knowledge of chemistry. A big explosion in the science laboratory was the natural outcome of his dangerous experi-

ment with some chemicals. Such semi-educated folk rush in where angels fear to tread. Little knowledge is not dangerous as long as one realises that it is little.

S. S. SELVANAYAGAM,
S. S. C. B.

The Hand that Rocks the Cradle Rules the World.

Great men say that the first seven years of man's life are the most impressionable and that the teaching and the training he receives as a young child will never be forgotten.

There is no doubt that the impressions made on the receptive nature of a child in his early years are not easily forgotten and have a great deal to do with fixing his character and qualities for the rest of his life. Naturally it is the mother who has the greatest influence on the child. The child is with its mother all day and night. It is the mother that feeds it, cares for it in babyhood. It learns its first lessons at its mother's knee. And more of its early moral training is given by the mother. The father is away from home at his work most of the day. And though he has to take his share in the training of childhood, his influence cannot, as a rule, be as great as the mother's.

It is therefore, to a great degree true that men and women owe more to the influence, training and example of their mother in early childhood, than to anyone

else. What they do in the world as men and women is largely determined by what she did for them when they were little. Thus she directly through them governs the destiny of the race; it is her hand that rocks the cradle and it is her hand that indirectly rules the world.

This is true whether the influence of the mother is good or bad. There are foolish and bad as well as good and wise mothers. The future of my nation, the future of the race, therefore depends on the character of the training of mothers of the rising generation. It is therefore a matter of supreme importance that the

The hand that rocks the cradle
rules the world.

Mothers should be educated and fit for their important task. This is one of the strongest arguments for proper education of women. No race can be really strong and progressive whose women are ignorant and untrained.

R. SIVASUBRAMANIAM,
S. S. C. (A)

The Value of games in Schools.

In my opinion games should be made compulsory in schools. For instance, now that we are getting a good playground shipshape just close to our college, our boys and girls should be encouraged to take an active part in sports. Even now many think it silly to play football or ping pong, but once they start, they find it very hard to give it up. There are many reasons why it is essential for schools to make sports compulsory.

It is very healthy to play out-of-doors and it is also a very good exercise. Besides sports and games are educational. The main factor about the encouragement of games is that the players learn to take defeat.

It helps them to admire the ones who defeat them, and not grow jealous. Jealousy can lead to a lot of trouble.

But there is one difficulty. The school will need plenty of equipment for all kinds of out-door activities but it might not be able to afford it. The government must help such schools liberally. The school must employ a very energetic and well a qualified Physical Director. But he must be assisted ably by House Captains and Prefects. I therefore conclude that games should be made compulsory in schools.

G. RAJANAYAGAM,
S. S. C. B.

Fight against Malaria.

About a hundred years ago in the tropics, the people suffered from various diseases. They did not know how diseases could be prevented. Malaria was the greatest of such diseases.

Various research workers noticed "Particles of pigment" in the blood of patients subjected to malaria. A few centuries ago there had been a vague idea that the insects played some part in transmitting malaria and other communicable diseases. The proof of the relationship between insects and tropical diseases was supplied by a Scotsman. He demonstrated how the embryos known as filaria, the cause of elephantiasis and other lesions were transmitted by mosquitos. Sir Ronald Ross discovered the malarial parasite in 1897 and the conclusive evidence was supplied by Sir Patrick Manson in 1900.

The history of malaria in India dates back to the fifth century A. D. Only a few million people exposed to malaria were

covered by the scheme. In 1947, when India became a free nation, about 100 million people suffered from malaria. The National Malaria Control programme started in 1953—54. The Indo-American agreement has considerably reduced the incidence of malaria. Under this agreement America has given India over 18.1 million dollars for the training of personal equipment and insecticides.

One hundred and sixty-two Malaria Control Units have been organised in various parts of India of which one hundred and twenty-five units are in operation. A sum of Rs. 29.65 crores has been provided under India's Second Five Year Plan for opening a further thirty-eight units.

The Ministry of Health has allotted a sum of 348.48 lakhs of rupees. Systematic research in malarial diseases is being carried out in different parts of India. Dr. William W. Frye, a Professor of Tropical Medicine, who has rec

twenty-three countries including India, hopes to wipe out malaria in India. He observed that the "crying needs" for tropical medicine were for "effective drugs and cheap ones".

Though the eradication of this disease is primarily the concern of the Public Health Department, there is much to be done by the public.

S. KULASEGARAM,
S. S. C. A.

My Memories of an All Ceylon Tour.

Colombo is an up-to-date city. The Pettah is a very busy place and is a source of great attraction. On the pavements are seen hawkers exhibiting their goods. When it rains suddenly they cover all their goods in hurry with canvas cloth. All shops of one kind are in a row. It is easy to shop, for if one shop hasn't an article, no walking is required to find the next shop which might sell it. I was impressed with my visit to the Zoo. The various animals that I saw there, looked very happy. A visit to the Botanical gardens at Peradeniya revealed the wealth of plants and flowers in our country. Sea bathing is most refreshing at Mount Lavinia. The Kandy Perahera is a lovely sight to see and enjoy. There is nothing to beat the beautiful procession of decorated elephants and Kandyan Dancers. Trin-

co is a delightful place. Fishing is common and popular there. One of the best places for bathing is "Red Rocks". There is nothing more interesting than a visit to the Veddah Colony at Bintanne. Gal Oya is a place which one must visit in order to learn in detail the great industrial undertakings of the Ceylon Government. Disturbances of June 5th have spoilt the great progress of the projects there. Lanka is a land full of natural charm and ancient glory—a land teeming with forests and giant tanks. In almost every province there are marvels worthy of visit. As students we have to make several trips to master the manifold mysteries of this charming isle.

A. YOGANATHAN
S. S. C. B.

My Ambition in Life

When I grow up I would like to be a teacher. I shall always dress myself in spotless white. I shall always devote my time to the tending of the young ones in my charge. Teaching is a noble work. I know that teachers do not earn high salaries. But I shall lead a simple life and live within my means. I shall feel happy that I am helping to mould the future generation of Lanka. I shall be patient and kind to my pupils. I shall take special care of the slow and backward pupils.

My teachers tell me that I have in me some of the essential qualities of a good teacher. My life will be cheerful in

the company of the young. The fame of a great teacher will never die. I may not live in a big beautiful house nor eat dainty food nor dress in costly clothes. But if I serve my young ones sincerely, I shall live always in the memory of those whom I help to become real men and women. My friends discourage me from becoming a teacher. They all want to become lawyers and doctors. They say they can earn by thousands. One of them wants to become a nurse, a good nurse like Florence Nightingale. But I will not change my mind. I will serve my people as a teacher.

V. SIVAGNANAM
Pre. S.S.C. C.

Thai Pongal

We are full of joy when the Pongal day dawns. Little children greet it with Chinese crackers. Tamils—Hindus—everywhere celebrate this day as a day of rejoicing. The farmer sees peace and plenty in his house. Then the harvest is gathered and brought home. Various kinds of dishes, fruits and flowers are offered to the Sun God. Hymns are sung in praise of the Gods who bring in another year of joy and prosperity for the people.

On this day we feel that the farmer is a really great person. On him depends the whole world for food. He toils hard to feed others. Thai Pongal is therefore a festival of the farmer. He is honoured

for his selfless service. His joy is the joy of the people. We should never forget the greatness and glory of the farmer.

Why do people use new pots and pans for the Pongal? They believe that fresh hopes and new ideas dawn with the dawn of the Pongal day. But to us children crackers are more interesting than even the sweetest Pongal food. But there are dangerous kinds of crackers. They cause serious injuries, sometimes. A number of burnt children are rushed to hospital on the Pongal Day.

S. PUVANESWARI
J. S. C. C.

Our School Canteen

When the last bell for the morning sessions rings, some of us think of our school canteen. Perumal, our active cook has our meals ready. When he finishes cooking he takes a walk along the college road. During our lunch he serves all of us—teachers and students alike. He is an interesting person. Sometimes he be-

haves like the Warden of the hostel. He talks in a commanding tone at times. But he means no harm. On Fridays he prepares a special dish called "Payasam". The canteen is well managed by Mr. J. C. Arulampalam. New buildings are being put up for the canteen.

N. J.

COLLEGE ACTIVITIES

House Reports

Bharathi House (Red)

House Master: Mr. T. Navaratnam
Other Masters: „ M. Vaithianathan
„ A. Chithamparappillai
„ S. Aiyadurai
House Captains: Mas. G. Rajanayagam
Miss S. Balamany
Hony. Secy. Mas. T. Gunaratnam

I count it a great privilege to review the activities of the Bharathi House for the years 1954—56. I am happy to state that the year 1954 had been a very eventful one. We came off with flying colours in the Inter House Athletic Meet. The Blues entered the field heavily tipped for the championship. The fever of excitement reached its peak. There was a neck to neck fight and by the closing stage of the Meet we were confident of victory. We won it in the grand style. In this connection special mention must be made of Sivamany Nagalingam who piled up fifteen valuable points for the House. I must sincerely thank the Boys' captain Mas. G. Rajanayagam and the Girls' Captain Miss S. Balamany for the excellent job they did. As they have left College we wish them all success in their chosen field. In 1955 the

Inter House Athletic Meet was not held. 1956 was not too good for us. Though we were placed last, we were not the least disappointed and many a member showed his true sporting spirit. The challenge cup for the best behaved house was ours. Special mention must be made of our boys' captain Mas. G. Rajanayagam who apart from all the help he gave us, also scored fifteen valuable points. Mas. T. Gunaratnam and Mas. K. Kanagasabai and Miss S. Sivamany also did well.

My sincere thanks are also due to the Girls' Captain S. Balamany and other office bearers for all the willing help they gave us. We celebrated the Bharathi day in a fitting manner.

In conclusion we should thank our House Master, Mr. T. Navaratnam and his able assistant Mr. A. Chithamparappillai for their untiring efforts and the keen interest they took at all times to keep us in good cheer. My thanks are also due to all the members for their kind co-operation.

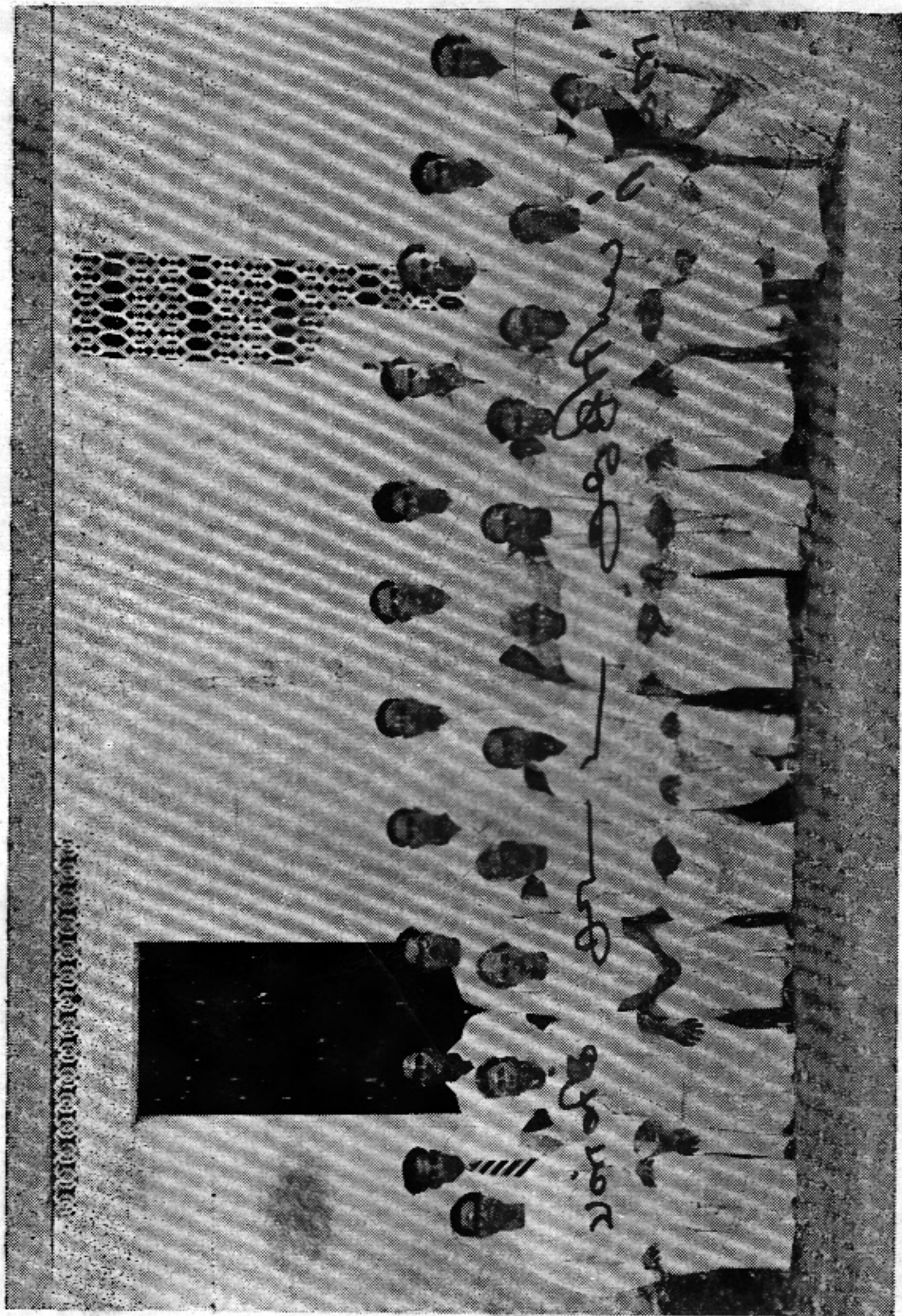
T. GUNARATNAM
Hony. Secy.

Gandhi House (Yellow)

House Master: Mr. A. Namasiivayam
Other Masters: „ P. Nagalingam
„ M. Thiruneela-
[kandasivam
Mrs. M. Sabaratnam
House Captains: Mas. R. Nadarajah
Miss R. Maheswary

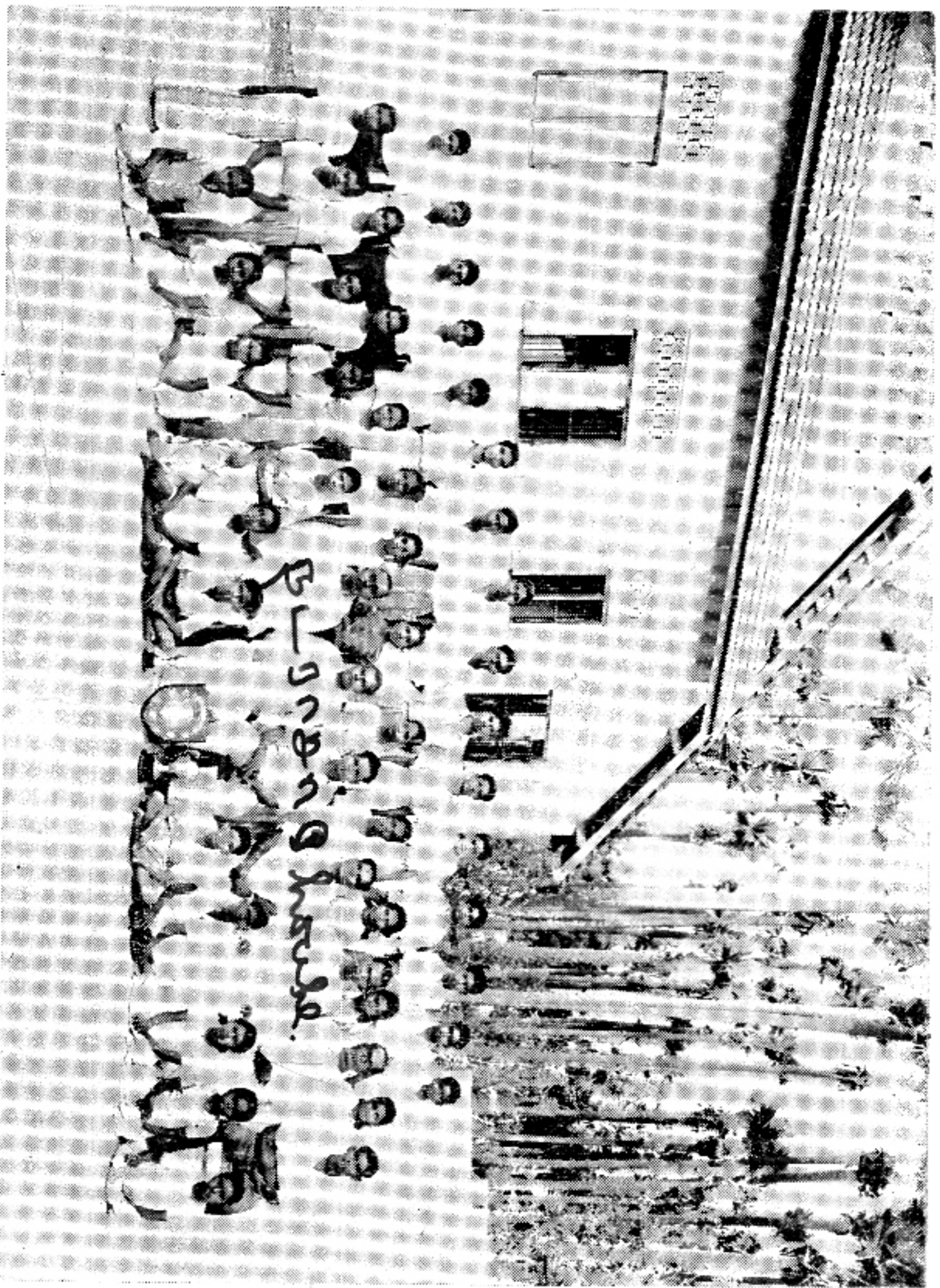
Athletic Captains: Mas. V. Thiagarajah
Miss. R. Maheswary
Hony. Secy: Mas. M. Viswanathan

I am still visited by happy thoughts in recalling the invincibility of the Tug-of-War team displayed at the last Inter House Athletic Meet. It is true that we suff-

STAFF FAREWELL TO MR. R. KANDIAH

NADARAJAH HOUSE - ATHLETIC CHAMPIONS - 1956

FAREWELL TO MR. V. NATARAJAH

ered from a severe dearth of senior sprinters. Yet we could to the amazement of our rivals manage to covet the honour of being Runners-up at the last Meet. This was largely due to the prowess displayed by our girl athletes under the smart leadership of A. Maheswary who helped us not merely with her athletic abilities but also with her social charm. In 1956 we had to bid farewell to our veteran teacher Mr. R. Kandiah whose mature guidance and sober counsel was so very useful not only to our House but to the whole school which he had served so loyally for more than four decades. We wish him all happiness

in retirement. We celebrated as usual the Gandhi Jayanthi day. Our thanks are due to Messrs. A. Vaidialingam B. A. (Cantab) and Puthumailolan, Editor, "Anandan" for their very instructive speeches on the occasion. In the S. S. C. and J. S. C. examinations we had a fair percentage of successes. In concluding I tender my thanks to all those that helped us in our activities and wish the House the very best in the future and hope that they will co-operate more and more and make a better effort to improve.

M. VISWANATHAN
Hony. Secy.

Nadarajah House (Blue)

House Master: Mr. P. Sangarapillai
Other Masters: „ V. Subramaniam
„ N. Kanagasundaram
„ V. Nadarajah
„ K. K. Nadarajah
House Mistress: Miss V. Parameswari

The main fields of activity were the Elocution Contest and the Inter House Athletic Meet. Misses P. Thiagaletchumy and K. Gnanambikai and Mas. M. Arumugam fared well in the Elocution Contest and Sports. Though we did not win many places, yet our performance was commendable and promising.

The Senior students took a keen interest in decoration at the Athletic Meet. The services of Mas. R. Vallavarayan as House captain, athlete and soccer player and above all as the livewire of the House need special mention. Masters M. Arumugam, P. Namasivayam, K. Suppiah and A. K. Nadarajah have also to be congratulated for the team spirit they inculcated among competitors and securing credit for the House. My congratulations

are also due to Mas. S. Selvalingam and S. Thananayakam who consistently won places and became joint champions among the Intermediates of the four Houses.

We were fortunate in our House Mistress Miss V. Parameswari who rendered invaluable services in encouraging the girls, training them and helping us even in minor details. Misses A. Rathiruby, K. Inthiradevi and T. Selvaluxmy scored a good number of points. Miss S. Pathmavathy became a joint champion with one from Gandhi House among the Junior Girls. Her brother, S. Pathmanathan was full of spirit and is expected to distinguish himself in the future.

The competition between Sayampoo and us was rather keen. We secured the championship for the first time scoring 165 points.

We had to bid farewell to one of our Senior Masters Mr. V. Nadarajah B. Sc. at the end of the second term on his retirement. His mature experience and genial counsel were always of great help to the House. We wish him long and

years of retired life. My thanks are finally due to the assistant House Masters, House Mistress and all members who worked honestly for the welfare of the House. I would in conclusion suggest that we fix a

particular day as Nadarajah Memorial Day and celebrate it in a manner worthy of the great benefactor.

A. SITHAMPARAPILLAI
Hony. Secy.

Sayampoo House (Green)

House Master: Mr. S. Thiruchittam-
[palam
Other Masters: „ N. Velupillai
„ „ „ P. Arumugasamy
„ „ „ N. Sabaratnam
House Captain: Mas. N. Kulanthaivelu
Miss S. Bhagavathy-
[Ammal
Hony. Secy.: Mas. S. P. Gerard.

Reviewing our progress for the last three years (1954—1956) we find that we have not fared so badly. We were perhaps not equal to the prestige we had already earned. Yet our members displayed a sense of achievement worthy of the founder whose name had been awarded to our House. In 1954 we annexed the Relay Championship—an event truly significant of the team spirit we have always been wellknown for. Though we could not once again become champions we were the Runners-up in 1954. The Intermediate Champion Mas. A. K. Subramaniam an unassuming but brilliant athlete hails from our House. Both the Senior and the Intermediate Girl Champions Misses N. Push-

paleelavathy and N. Sivagnanam are from Sayampoo House. In the 1956 Meet Mas. K. Nagendiram of our House easily obtained the Junior Championship. Once again our girls Misses N. Pusphaleelavathy, a brilliant athlete and P. Rajamalar became Senior and Junior Champions respectively. We also became distinguished in Aesthetics by winning the challenge cup for the best decorated House.

All these successes were in a large measure due to the enthusiastic and dependable band of workers to all of whom my thanks are due. Let us keep up this spirit of co-operation, so that, at the end of the year we may look back on a list of successes won by the effort of each and every member of the Sayampoo House. We are happy to learn that in the current year the Founder's Day will be celebrated with due distinction.

In conclusion, I wish Sayampoo House every success in the future.

S. P. GERARD
Hony. Secy.

The Senior Lyceum, (1954—1956)

1954

Patron: Mr. P. Arumugasamy
 President: Mas. T. Thevarajah
 Secretary: Miss G. Nadanarane
 Treasurer: Mas. P. Ramachandran
 English Editor: Miss V. Poomany
 Tamil Editor: Mas. A. Thirugnanasam-
 [panthan

1955

Patron: Mr. N. Sabaratnam
 President: Miss G. Nalanarane
 Secretary: Miss N. Pushpaleclavathy
 English Editor: Mas. A. K. Nadarajah
 Tamil Editor: Mas. A. Thirugnanasam-
 [panthan
 Treasurer: Mas. K. Nadarajah

1956

Patron: Mr. M. Thiruneelakandasivam
 President: Mas. G. Rajanayagam
 Secretary: Mas. S. Sivasangara
 English Editor: Miss V. Devamankai
 Tamil Editor: Mas. S. Ganeshapillai
 Treasurer: Mas. A. Yoganathan

It is with great pleasure that we are submitting the report of the Senior Lyceum for the last three years. This was indeed a happy period and one of sustained activity and progress. Its full life was richly due to the constitution that was drawn up by and for the members. We had interesting speeches, debates and special meetings, and our thanks to Messrs. Pon. Muthucumaru B. O. L. and A. Thiagarajah, our principal. The following have distinguished themselves as outstanding office-bearers of the association.

Mas. T. Thevarajah	}	Presidents
„ G. Rajanayagam		
Miss C. Nadanarane	}	Secretaries
Mas. S. Sivasangara		

Also the following have won the honour of being the eminent debaters and speakers of the Senior Lyceum.

1. Mas. A. Thirugnanasampanthan
2. „ K. K. Nadarajah
3. „ S. Sivasangara
4. Miss S. Balamani

It has also been the unique honour of this association to have produced impressive orators like Miss S. Balamani, and Mas. A. Thirugnanasampanthan, who won the first places in the Inter-School Sarvodaya competition. Part of the achievements of the Senior Lyceum was due to the invaluable part played by the News Recorder who was almost a running commentator of national and international news. We are very grateful to our patrons who gave our activities their mature direction and wholehearted support.

The following is a list of some of the speeches delivered and debates held:-

1. The National languages should be the media of education.
2. Temples should be thrown open to Harijans.
3. The Government should ban all alcoholic drinks.
4. The Transport Services of the country should be nationalised.
5. Girls should take part in athletics.
1. தற்காலத் தமிழரின் நிலை
2. பாரதியின் பெருமை
3. திண்டாமை
4. இலங்கையின் சுதந்திரம் யாருக்கு?
5. விஞ்ஞானம் நன்மை பயக்குகின்றதா?
6. பெண்களுக்கு உயர் தரக்கல்விவேண்டுமா?
7. இலங்கையின் இருமொழியாட்சி
8. தொழிற்கல்வி அவசியமா?
9. பெண்கள் விளையாட்டில் பங்கு பெறலாமா?
10. ஆங்கிலக்கல்வி போதிக்க வேண்டா?

ஆரம்ப சிரேஷ்ட வகுப்பு மாணவர் தேர்ச்சிச் சங்கம்

போஷகர் :- திரு. ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை
 தலைவர் :- செல்வி தா. கௌரி
 காரியதரிசி :- ,, சு. வள்ளிநாயகி
 பத்திராதிபர் :- ,, மு. சிவஞானம்
 ,, ந. சிவஞானம்
 தனாதிக்காரி :- செல்வி க. சூரணம்

ஆரம்ப சிரேஷ்ட வகுப்பு மாணவர்
 தேர்ச்சிச் சங்கக் கூட்ட அறிக்கையை இந்த
 வருடம், சமர்ப்பிக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம்
 கிடைத்ததில், நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி

அடைகிறேன். இச்சங்கம் செவ்வனே
 நடைபெறுவதற்கு என்னுடன் ஒத்து
 வைத்த மாணவ மாணவிகளுக்கு எனது
 மனமார்ந்த நன்றி. இக்கூட்டம் கடந்த
 வருடங்களைப்போல் செவ்வனே நடக்கப்
 பெற்றது. இச்சங்கத்தை நடத்துவதற்குப்
 பாதுகாப்பாளராக கடமையாற்றிய போஷ
 கர் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி
 உரித்தாகுக.

சு. வள்ளிநாயகி
 கௌரவ காரியதரிசி.

The Junior Lyceum

1954

Patron: Mr. V. Subramaniam
 President: Mas. S. Selvanayagam
 Hony. Secy. Mas. N. Mahesan

1955

Patron: Mr. V. Subramaniam
 President: Mas. S. Kandasamy
 Secretary: Miss S. Punithavathy

1956

Patron: Mr. V. Subramaniam
 President: Mas. N. Thevakaruna
 Hony. Secy. Miss S. Umadevi

The membership of our association is confined to students of the J. S. C. classes. We had our meetings every Wednesday afternoon. The last three years have been a happy period and one of steady progress. Our meetings have been full of rich experience. Our members were able to take part either in debates, speeches, recitations, stories or songs. The papers that were read by the editors too were very well prepared and reached a high standard. Our association helps very much to cultivate

the art of public speaking in both Tamil and English. Before we conclude, we wish to express our sincere thanks to all the members of the Executive Committee for their co-operation and for giving us all the help necessary to make this association a successful one. The success we have had is greatly due to the efficiency and invaluable help of our energetic Patron, Mr. V. Subramaniam.

Summary of Meetings

PREPARED SPEECHES

1. பாரதியார், நாவலர், திருக்குறள், தமிழர் கொண்டாட்டம், இலங்கைவளம், நல்லொழுக்கம், தமிழின் பெருமை, காந்தி.

My Holidays, Pets, My visit to the Zoo, A Sea Voyage, A great Scientist, An Excursion, An interesting book I have read, An Exhibition.

N. Mahesan
 S. Punithavathy
 S. Umadevi
 Hony. Secretaries

Science Association 1955

The activities of the Science Association began with the election of office-bearers for the year. Speeches on subjects First Aid, Electricity, Atoms, Albert Einstein, were given by students. The Senior President gave an illustrated lecture on 'Eclipse' prior to the occurrence of the Solar Eclipse on June 20, 1955. Plain glasses were evenly smoked in the Science Laboratory. Students gathered in the college on the day the eclipse was to occur. The sky was clear as the sun rose. By about 7.15 a. m. the intensity of light was felt to be decreasing. The characteristic sounds of the birds when sunset takes place were noted as time passed by then. The sun was viewed with one eye through the smoked glasses and the crimson coloured disc was observed to be cut from its upper edge very gradually, momentarily a thin arc of the sun was seen and then afterwards the disc gradually began to appear. The temperature fell by about 1° c and the pressure also by about .06 cm. of mercury during the period the eclipse occurred.

Mr. S. Krishnasamy B. Sc. Hons. (Cey) M. Sc. Calcutta, delivered a good lecture on 'The Dying Sun.'

Feeling the swabasha trend, attempts were made by students to speak in Tamil on scientific topics.

The main practical activity of the students was the recording of maximum and minimum temperature and pressure throughout the year. The minimum temperature recorded was 73° F. on 18-4-55 and the maximum temperature was 96° F. on 15.4.55 and the variation of temperature was about 9 to 10° F. and the pressure was round atmospheric pressure throughout the year. More practical attention would have been made if not for want of money and the students just beginners of studying science.

In the course of the year the association had to bid farewell to Mr. T. V. G. Sastri, now an asst. archaeological commissioner and Mr. K. B. Sarma on getting a teaching appointment in Madras.

P. SANGARAPPILLAI
Patron.

Science Association 1956

	1st Term	2nd Term	3rd Term
President	N. Kathirgamanathan	M. Velauthampillai	M. Arumugam
Secretary	S. Paramsothy Ammal	V. Thiagarajah	N. Mankajatkarcy
Treasurer	K. Kunasingham	K. Nagammah	S. Paramsothy
English Editor	N. Mankajatkarcy	N. Pusphaluxmy	
Tamil Editor	S. Thevarajah	Navaratnarajah	

The period under review marks the 5th successful year of this association and I am proud to say that there has been steady progress.

We hold our regular meetings every week on Friday. The programmes of our meetings promote independent thinking on scientific subjects, to keep in touch

with modern scientific and technological advancements and to inculcate a scientific attitude towards all problems. Speeches, debates quiz contests and reading of papers are some of the commoner items that constitute our regular programmes. In addition to the normal meetings public meetings were also held addressed by

ment people. In addition to the science journals available in the library, we subscribe for the Science Digest and Kalai Kathir. This year we are planning to increase the number of journals.

Members were taken on tour to the shore fields where collections and on the spot lectures were carried out by our Biology teacher Mr. S. Thiruchitampalam. Our thanks are due to him. With the help of our newly acquired Keroscope film strips shows on the various aspects of plant and animal life were periodically shown in which students evinced keen interest.

We are proud to say that we took part in the science exhibition organised by the N. P. S. T. A. Almost all our members witnessed this exhibition. Our thanks are due also to Mas. V. Thiagarajah and Mas. R. Nadarajah for all the arrangements they made. We thank sincerely Mr. M. Vaithianathan for placing his car at our disposal for conveyance.

During the course of the period under review we bade farewell to 3 of our science teachers Messrs. K. B. Sharma T. V.G. Sastri and V. Nadarajah, Messrs K. B. S. and T. V. G. left us to get employed in India, their motherland and Mr. V. Nadarajah retired from college and we wish "God given peace and long life" to him and his family.

This year we are planning to have a science exhibition of our own and an excursion to places of Industrial and Biological importance.

Before concluding this report may I add, that the enthusiasm and courage shown by the members of the association makes me cautiously optimistic and confident about the future. My sincere thanks are due to the members and the committee for their co-operation and our Patron Mr. K. K. Nadarajah for his interest in the association and his readiness to help us in all ways.

N. MANGAYATKARASI
Hony Secy.

Though we travel the world over to find the beautiful, we must carry it with us or we find it not.

—Emerson

Manners are a sensitive awareness of the feeling of others. If you have that awareness, you have good manners, no matter what fork you use.

—Emily Post

இந்து வாலிபர் கழகம், 1955-ம், 1956-ம் ஆண்டு அறிக்கை

காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி விளக்கென மிளிர்ந்து நற்பணி ஆற்றிவரும் இந்துவாலிபர் கழகத்தின் 1955, 1956-ம் ஆண்டு அறிக்கைகளை எடுத்துக் கூறுவதில் மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இச்சங்கம் கடந்த இரண்டு வருடங்களிலும் சிறந்த பணியைச் செய்து வருகின்றது. இக்கழகத்தில் சிரேஷ்ட வகுப்பு மாணவர்களும் ஆரம்ப சிரேஷ்ட வகுப்பு மாணவர்களும் அங்கத்துவம் வகுத்து வருகிறார்கள். இச்சங்கக் கூட்டம் செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் மாலை 3-40 மணியளவில் நடைபெற்றது. இக்கழகத்தினால் நடத்தப்பட்ட கூட்டங்களிலும், குருபூசைகளிலும் கழக அங்கத்தவர்கள் சிரத்தையெடுத்து வந்தார்கள். சைவப் பண்பும் தமிழ் அறிவும் நிரம்பிய அறிஞர்கள் சிலர் சொற்பொழிவு ஆற்றினர். வெள்ளிக்கிழமைதோறும் கூட்டுப்பிரார்த்தனை நடத்தப்பட்டது. ஓர் ஸ்தாபனம் ஒங்கி வளரவேண்டுமானால் அந்த ஸ்தாபன உறுப்பினர்களினது விடாமுயற்சியும், தளரா ஊக்கமும் காரணங்களாகும். அதுவுமல்லாமல் உறுப்பினர்களின் 'ஒத்துழைப்பு' அவசியமாகும். இந்து வாலிபர் கழகத்தின் முன்னேற்றத்தை யே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, உழைத்துவரும் கழகத்தின் போஷகர் திருவாளர் ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களின் அன்பும், ஆதரவும், ஊக்கமும், உழைப்பும் மிக்க நற்சேவையை இங்கு எடுத்துக்கூற அவசியமாகும். இந்துவாலிபர் கழகத்தினிடையே அன்பும், அபிமானமும் நிறைந்த ஓர் பண்பாட்டை புகுத்திய பெருமை அப்பெரியாரைச் சார்ந்தது என்று கூறுதல் மிகையாகாது.

உத்தியோகஸ்தர்கள்.

1955

1956

தலைவர்:

ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை, நா. தியாகராசா.

காரியதரிசி:

A. திருஞானசம்பந்தர், கா. க. நடராசா.

தகுதிகாரி:

V. கந்தசாமி, ஆ. யோகநாதன்.

இவ்வாண்டுகளில் நிகழ்ந்த சொற்பொழிவுகள்

பஜனையின் மகத்துவம்.

கடவுள் வழிபாடு.

தமிழர் சமயநிலை.

வள்ளுவர் கூறும் சமயவாழ்வு.

இந்து ஆலயமும் அவற்றின் பயனும்

சீவகாருண்ணியம்.

நவராத்திரியின் மான்மியம்.

மகாசிவராத்திரி.

சைவமும் திருஞானசம்பந்தரும்.

மனுநீதி கண்டர்.

நாவலரும் சைவசமயமும்.

திருக்குறளின் பெருமை.

கண்ணப்பநாயனார்.

என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே.

இருள்மல நிலை.

வள்ளுவரும் பல்லுயிரும்.

கம்பனும் கவிதையும்.

சிலம்பின் சிறப்பு.

இலக்கிய இன்பம்.

மணிவாசகரும் திருவாசகமும்.

அருளுடைமை.

விசேஷ நிகழ்ச்சிகள்:

1. நவராத்திரி பூசை

2. நால்வர் குருபூசை

3. வள்ளுவர் தினம்

4. நாவலர் தினம்

எம்முடன் ஒத்துழைத்துக் கழகத்தின் முன்னேற்றங்கருதிய அனைவருக்கும், எங்கள் கழகத்தில் சொற்பொழிவு ஆற்றிய உபநிவாசகர்க்கும் கழகத்தின் சார்பான நன்றி உரித்தாகுக.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக
உலகமெல்லாம்”

கா. க. நடராஜா
கௌரவ காரியதரிசி

காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி மாதர் கழகம்

போஷகர்:

ஆசிரியை செல்வி பரமேஸ்வரி

விசுவலிங்கம்

தலைவர்:

செல்வி தியாகலட்சுமி பொன்னம்பலம்

காரியதரிசி:

செல்வி புனிதவதி சிற்றம்பலம்

எமது கழகம் மாணவிகளின் வளர்ச்சிக்காகவும் பேச்சுவன்மைக்காகவும், கூட்டுறவு முறையைக் கையாளும் திறமைக்காகவும் நிறுவப்பட்டது.

எமது மன்றத்தின் அங்கத்தவர்கள் ஆரம்ப சிரேட்ட வகுப்பாரும் எட்டாம்

வகுப்பு மாணவிகளுமாவர். எம் மன்றத்திற் பேச்சுக்கள், இன்னிசை விருந்துகள், தர்க்கங்கள் முதலியன நடந்துவருகின்றன. இவற்றுள் “பெண்கள் உபர்தரக் கல்வி பயிலுதல்” என்னும் விவாதம் குறிப்பிடத்தக்கது, இம்மன்றத்தில் தொண்டாற்றியவர்களுக்கும் பாடசாலைத் தலைமைபாசிரியருக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக! மாணவிகளின் அறிவு இன்னும் உயர்ந்துவர நாம் எல்லோரும் ஒற்றுமையுடன் ஒத்துழைப்போமாக!

சி. புனிதவதி
காரியதரிசி

இசைப்பயிற்சிக் கழகம்

1956

போஷகர்: திரு. ஆ. தியாகராசா, அதிபர்

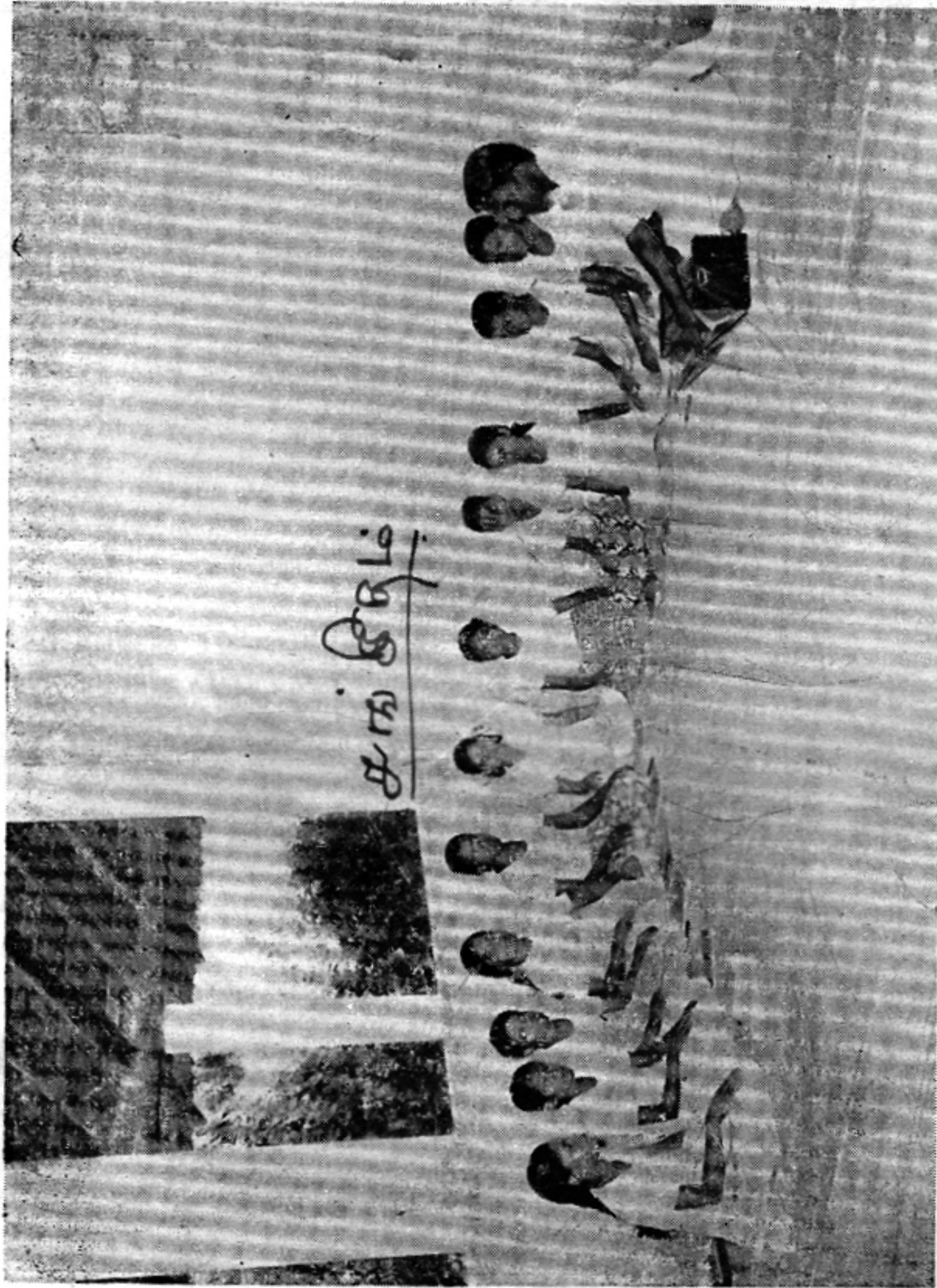
தலைவர்: திரு. நா. கனகசுந்தரம்

காரியதரிசி: செல்வி மு. சிவனேஸ்வரி

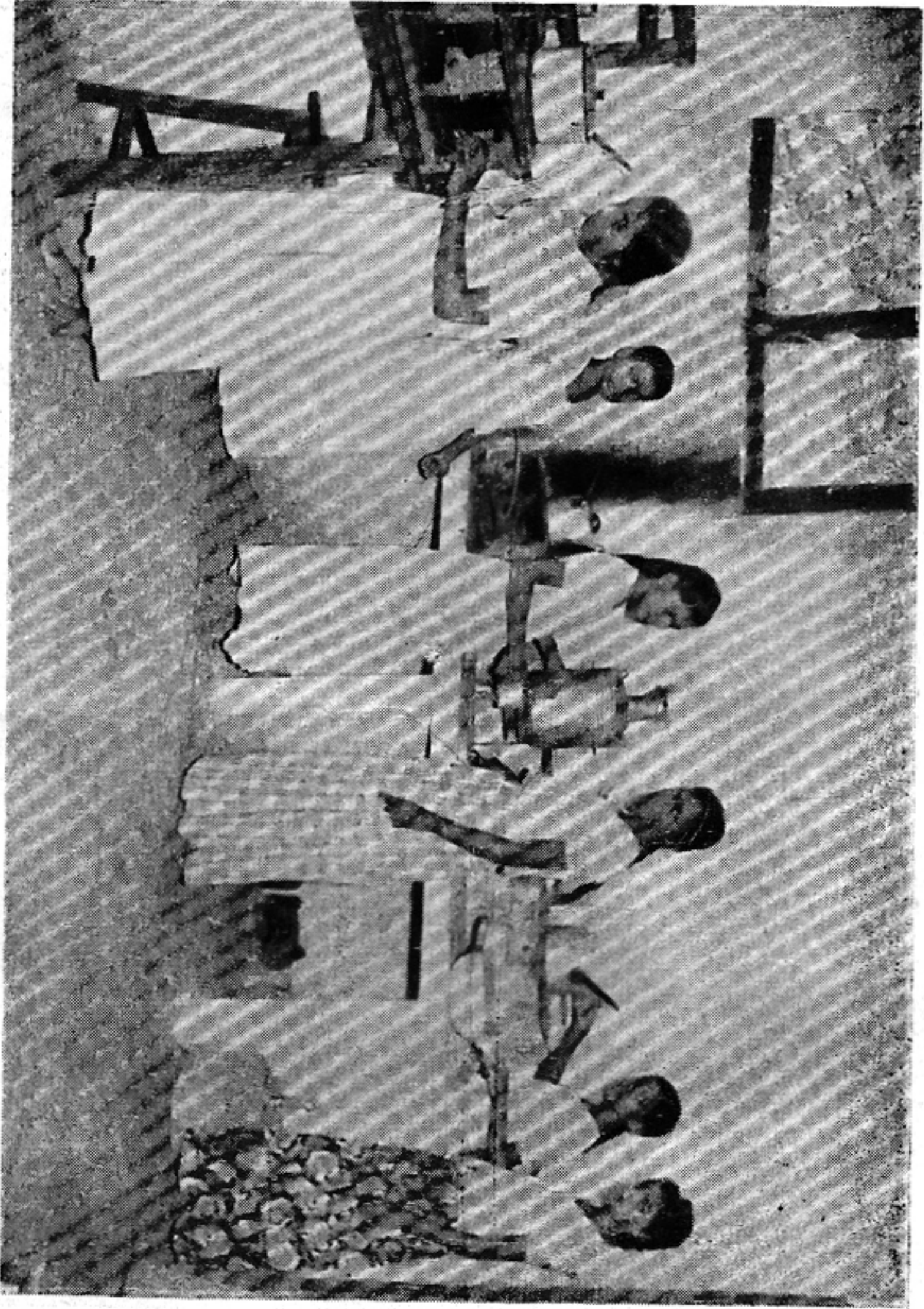
இசைக்கலை ஓர் இன்பக்கலை, துட்பக்கலை, பண்பாட்டுக்கலை, இசைக்கலை வளர்ச்சிக்காக சென்ற மூன்று ஆண்டுகளாக எமது இசைக்கலைக் கழகம் தொண்டாற்றி வருகின்றது. இப்பொழுது பள்ளிக்கூட பாடநேர நிகழ்ச்சியாக இடம்பெற்றுள்ளது. பள்ளிக்கூட அதிபரும் ஆசிரியர்களும் இதற்கு ஆதரவாக இருந்துவருவது போற்றக்கூடியதாகும்.

சென்ற மூன்றாண்டுக் காலத்தில் மூன்று இசைவிழாக்கள் நடத்தியுள்ளோம். சிறப்பாக ஒருமுறை வெளியிலிருந்து பாடகரைக் கொண்டுவந்து விழாவை நடத்தியுள்ளோம். வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கத்தாரால் வருடந்தோறும் நடத்தும் இசைவிழாவில் இருமுறை கலந்துள்ளோம். எங்கள் கல்லூரியில் இசைக்கலை ஓங்கி வளரவேண்டுமென்பது எமது பேராவா.

இங்ஙனம்
மு. சிவனேஸ்வரி
காரியதரிசி

MUSIC CLASS IN ACTION

DOMESTIC SCIENCE CLASS AT WORK

The Teachers' Guild (1954—56)

	1954	1955	1956
President:	Mr. M. Vaithianathan	Mr. N. Kanagasundaram	Mr. S. Kandiah
Secretary:	„ K. B. Sarma	„ P. Sangarapillai	„ M. T. Sivam
Treasurer:	„ P. Arumugasamy	„ K. K. Nadarajah	„ A. Namasivayam

Our activities during the period have been steady and sustained. Besides the annual meetings, we were able to organise educational discussions and invite speakers from outside. We had a conference on the teaching of English as a second language and there was a keen and critical discussion on "The suitability of the Madras syllabus in our schools". Our staff room had gone through various vicissitudes and is now housed in the Library Block.

On the social side this period was rather hectic. We had to bid farewell to Messrs. K. S. Inivasan, T. V. G. Sastri, K. B. Sarma who left us to take up appointments elsewhere. Mr. R. Kandiah veteran teacher retired after forty years of distinguished service to the college. Mr. V. Nadarajah rounded his teaching career after about eight years of service here. They were all live wires to our Guild and we entertained them all in a fitting manner. We wish them all happiness. We welcome in their place Messrs K. K. Nadarajah, P. Sangarapillai Mrs. P. Kandiah, A. Namasivayam, M. T. Sivam, Mrs. M. Sabaratnam and Mr. S. Gopalingham.

We felicitated and made presentations to the following couples:- Mr. and Mrs. M. Sabaratnam, Mr. and Mrs. S. Aiyadurai, Mr. and Mrs. A. Namasivayam, Mr. and Mrs. P. Kandiah. We congratulate Mr. P. Arumugasamy and Mr. A. Nadarajah on their success in the Diploma in Education of the Ceylon University.

We had the rare privilege of entertaining Mr. K. S. Pillai Barrister of Malaya an old boy of our college who addressed us on "Some Ideals of Education". We played hosts to the West Jaffna Teachers' Association at a special general meeting in 1955.

We extend our sincere thanks to the presidents and members of the Ex. Co.'s for their ready co-operation at all times and close with the hope that the Guild will widen its social and professional activities and be an efficient instrument for the progress of all its members.

P. SANGARAPILLAI
M. T. Sivam
Hony. Secretaries

Among those things which are so simple that even a child can operate them are parents.

—Francis Walsh

All-Ceylon Educational Tour

In August 1954 an intensive Educational Tour of Ceylon was undertaken by the school and with much success. It covered a good part of the Dry Zone, Hill Country and the West Coast. We numbered about 45 and completed the entire tour by bus in about eleven days. On the first day of the journey we were able to see much of Elephant Pass, Kilinochi, Iranaimadu and Vavuniya and realised the immense possibilities of development that lay in store for this part of the country in the matter of Agriculture and Industry. We reached Anuradhapura the same night and left for Polonnaruwa the next morning and on the way visited the Unesco Centre directed by Dr. Spencer Hatch. Polonnaruwa was a happy fusion of the ancient culture and modern renaissance of Ceylon. The next day we visited Sigiriya and Dambulla, the sentinels of ancient Lanka, and reached Kandy, the most beautiful town in the Island and the symbol of Sinhalese—Tamil unity. We had enough variety of things to see at Kandy and Peradeniya for a whole day and on the fifth day of our tour reached Nuwara Eliya, the hill resort with its beautiful park and race course. Needless to say the journey from Kandy to Nuwara Eliya via Gampola and Ramboda was the most panoramic and refreshing. After a short sight-seeing at Sita Eliya and Hakgala we reached Maskeliya the same day rather late in the evening. Next morning we visited a Tea Factory and then the Hydro-Electric Scheme at Norton Bridge, and left the hills to Yatiantota on the evening of the sixth day. We already started feeling the strain of the journey the previous two days. The next morning we were at Colombo. We had so much to see there and had made previous arrangements, that we wondered how we managed to do them all in two days. The warm embrace

given by our old students kept us completely engaged in our stay at the capital. On the ninth day we visited Kelaniya, Kandana with its factories, Negombo, Kochchikade and Chilaw. The next day we visited Anuradhapura after halting overnight at Puttalam from Chilaw. We spent a day at Anuradhapura, the ancient capital of Lanka. On the eleventh and final day we visited Mihintale and came back to Karainagar, much fatigued but the better after a tour we had planned and long cherished and realised beyond expectations.

The singular success of our tour we owe mainly to the warm receptions we had from our countrymen almost at all places we had chalked out to visit. Messrs. V. Nagalingam, V. Sinnadurai and K. Vaideswara Iyer at Kilinochchi, Mr. S. Ponnudurai at Vavuniya, Mr. S. Thevarajah at Anuradhapura, Messrs. S. Thirunavukkarasu and P. Balasingam at Polonnaruwa, Mr. M. Ponniah at Kekirawa, Mr. S. Navaratnam at Kandy, the late Mr. A. Sangarapillai at Maskeliya, K. Sivagunathan and Sons at Yatiantota, Messrs. N. Ponnampalam, K. Subramaniam, T. Poo-palapillai, T. Nallathamby, K. S. Nadarajah, A. Kanagasabai, (former Principal, of our College), V. Tharmalingam and S. Senathirajah at Colombo, K. Ganeshan at Kochchikade, Messrs. S. Gunaratnam and K. Kanagasabai at Chilaw, and Mr. K. Kanagasabapaty at Puttalam received and entertained us, and we wish to thank them for the hospitality they showed us and made our tour a very enjoyable one.

It is our earnest desire to organise another this year to the Eastern half of the Island including Gal Oya and derive much educational value.

A. T.

SPECIAL FUNCTIONS

FAREWELLS

Mr. K. Srinivasan

Mr. K. Srinivasan M.A., left us in March 1954 to take up a teaching post in the Collegiate Section of St. Joseph's College, Colombo after six years of devoted service. The Teachers and Students assembled at the Nadarajah Memorial Hall to bid farewell to a senior teacher, who was popular with all sections of school life. The

Principal presided. There was a musical performance. Students representing the various classes which Mr. Srinivasan taught and teachers representing the Guild spoke of the charming manners, the efficient teaching and the humble nature of Mr. Srinivasan. The Teachers' Guild entertained Mr. Srinivasan to a Social later.

Mr. T. V. G. Sastri and Mr. K. B. Sarma

In February 1955 we had to bid good-bye to Mr. T. V. G. Sastri B.Sc. who left us to take up a government appointment in his native land.

The different classes which Mr. Sastri taught showed their affection towards him by giving him a number of valuable presents. At a farewell assembly a number of students representing the classes spoke of the great qualities of Mr. Sastri as a teacher and a man and wished him a happy future.

The Principal and the President of the Teachers' Guild paid glowing tributes to Mr. Sastri at a Social organised by them. They said it would be difficult to replace a man of such sweet temper and simple and unassuming ways. The Teachers' Guild made a presentation, and wished him a prosperous future.

Mr. K. B. Sarma B.Sc. who served the college for almost a decade left us in May last year. During that period Mr. Sarma had endeared himself to both the teachers and students. He closely associated himself with the life at school and was able to impart his enthusiasm to Art to many a student that came under his influence. Besides having been an effective teacher of Biology, he interested himself in the manifold activities of the college. He left us to take up a permanent teaching post in Madras.

On the eve of his departure he was entertained at a Social by the Teachers' Guild. The principal and teachers representing the Guild referred to Mr. Sarma's amiability and versatility. They gave him valuable presents. The students bade him farewell at a special assembly and wished him a happy and bright future in his chosen field.

Farewell to Mr. R. Kandiah on his Retirement

The teachers and students of the college assembled in large numbers in the Nadarajah Memorial Hall on the 2nd of September 1955 to bid farewell and a happy and peaceful retirement to their veteran teacher Mr. R. Kandiah who retired after forty years of "fruitful toil at his Alma Mater." The principal who presided, garlanded Mr. Kandiah. Speeches were made by the principal and a number of colleagues and students who all referred to his devoted service and loyalty to the institution. They all praised Mr. Kandiah's qualities as a teacher, friend and philosopher and remarked that, like the students, the administration of the college had often gone to him for counsel which was sincerely given. Presentations were made both by the staff and the students. Mr. R. Kandiah thanked his colleagues and the students for the great honour done to him and reminded them of the ideals of his Guru—Mr. Sayampoo the Founder of the college. Mr. R. Kandiah was entertained to lunch by the Teachers' Guild. The day was rounded off with a tea party. Mr. Kandiah gave to his colleagues at his residence.

The public farewell to Mr. R. Kandiah took place on the 8th of October 1955.

Farewell Address

R. KANDIAH Esq.,

REVERED SIR,

On this memorable occasion of your retirement after four decades of fruitful toil, it is a great privilege to us at Karainagar Hindu College, to place on record our deep gratitude and appreciation of the services you have rendered to our Alma Mater.

Like your Guru, the revered "Sayampoo Upathiyayar" to whose heritage of

Mr. R. Kandiah was taken in procession from his residence to the Nadarajah Memorial Hall which was tastefully decorated. He was profusely garlanded all along the route by a grateful public. Mr. A. V. Kulasingam Advocate, an Old Boy presided. His portrait was unveiled by Mr. V. Veerasingam retired Principal of Manipal Hindu College, and former M. P. for Vaddukkodai. The president Mr. Kulasingam draped Mr. Kandiah in silk and spoke in appreciation of the meritorious services of the retiring teacher whom he had known from his boyhood. Speeches were also made by Messrs. N. Ponnampalam, A. S. Kandiah J. P., A. Arulampalam J. P. and A. Thiagarajah Principal. An address in English was presented by the teachers and students of the college. Another one in Tamil was presented by the public of Karainagar.

Mr. R. Kandiah in reply made a very instructive speech in Tamil which appears elsewhere in the magazine. He thanked the students, teachers and the public for the great honour they had done in getting up that splendid function. Mr. V. Subramaniam proposed a vote of thanks.

service you succeeded, you have become an institution and a landmark in the annals of the college. You began your labours, Sir, when this college was but a tender sapling fed by the fostering care of the Founder, and during the long years of service it has grown into a mighty tree with many branches. The progress of the college from a small elementary school to its present position as a Grade I institution in the peninsula will be a monument more enduring than bronze to your selfless service.

As a teacher, you hold a record that is hard to beat. Generations of students who had the good fortune to sit at your feet, and who are now holding positions of trust and responsibility both in this country and in Malaya, will always treasure your name with gratitude and affection. Many of them will recall instances of how by understanding and sympathy, you saved quite a number that passed through your hands from taking a wrong turning. In every home in this little isle of ours, your name is a household word.

In the class room your sweetness of temper and winsome ways, and above all, your spicy humour have lent a peculiar richness and distinction to your teaching and made learning a pleasure to the students. Even abstract ideas acquired light

and colour and warmth and vitality when they passed through the medium of your unforgettable personality.

Mature in judgement but modest and unassuming, you were a tower of strength to your colleagues and friends who sought your counsel of moderation, and shared your breadth of vision and balanced outlook. You will always remain with us, Sir, as the noblest example of the noble calling of the "Guru."

May Iswara the Giver of gifts, bless you, Mrs. Kandiah, your children, and their children, with all manner of happiness.

We remain, Dear Sir,
The Teachers and Students of
The Karainagar Hindu College

காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியில் 40-து ஆண்டு
காலமாகக் கடமையாற்றி இளைப்பாறிய
திருவாளர் இ. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களுக்கு
காரைநகர் மக்கள் 8-10-55ல் மனமுவந்து அளித்த
நன்றி பாராட்டுரை

தகைமைசால் ஆசிரியரே!

தாங்கள் நல்ல குடிப்பிறப்பும் சீவகாருண்னியமும் தெய்வ வழிபாடும் உயர்ந்த தமிழ்ப் பண்பாடும் பல நூல்களையும் பயின்ற தெளிந்த அறிவும் கற்பிக்குந் திறமையும் பொறுமையும் கலங்காமையும் நடுவு நிலைமையும் முகமலர்ச்சியும் ஊக்கமுடைமையும் முதலாகிய நல்லாசிரியர் இயல்புகள் எல்லாம் இனிதாக அமையப் பெற்றுள்ளீர்கள். எங்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து நீண்டகாலமாக ஆசிரிய சேவைசெய்து இளைப்பாறுகின்ற இந்தச் சமயத்தில் தங்களைக் கண்ணியப்படுத்துவதும் செய்ந்நன்றி பாராட்டுவதும் எங்கள் கடமையென உணருகின்றோம்.

எங்கள் காரைநகர் இந்து ஆங்கில கலாசாலையில் நாற்பது ஆண்டுவரை ஆசிரியத் தொழிலில் அமர்ந்து பேரார்வத்துடனும் குளராத ஊக்கத்துடனும் மற்றையோர் மதிக்கும் வண்ணம் நன்முன் மாதிரியாகக் கடமையை நடத்திவந்துள்ளீர்கள்.

தங்களிடத்தில் கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் நல்லொழுக்க முடையவர்களாகவும் உயர்ந்த நிலைமையிலிருப்பவர்களாகவும் வாழுகின்றீர்கள், கல்வி பயில்வதில் ஊக்கங்குறைந்த மாணவர்கள் ஊக்கமடையும் வண்ணம் தாங்கள் மேற்கொள்ளுந் தந்திரங்களினாலும் திறமையினாலும் மனக்கிளர்ச்சியடைந்து திறமையுடையவர்களாகத் தேர்ச்சி பெற்றீர்

ருக்கின்றனர். தங்கள் நாமம் காரைநகர் மக்கள் வீடுகளிலெல்லாம் எந்நாளும் நினைவாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது. 'கந்தையா மாஸ்தர்' என்றால் காரைநகர் மக்களில் தெரியாதவர் இரார் என்று சொல்லலாம்.

எங்கள் கல்லூரியின் தாபகராகிய திரு. மு. சயம்பு ஆசிரியரின் பிரிய மாணவராக இருந்து கல்வி பயின்ற தாங்கள் ஷெ. ஆசிரியரால் உத்தம குணமுடையீர், பரந்த கல்வியறிவுடையீர், ஆசிரியத் தொழிலில் திறமையுடையீர், பொறுமையே பூஷணமாகவுடையீர், என நன்கு மதிக்கப்பட்டு, ஆசிரியராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டீர்கள்.

பண்புடையீர்!

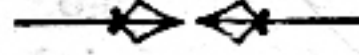
தாங்கள் எங்கள் கல்லூரியில் இடையீடின்றி நீண்டகாலமாக ஆசிரியராக அமர்ந்து எங்கள் மக்களுக்குக் கல்வியறிவும் கடவுட்பக்தியும் நல்லொழுக்கமும் வளரச் செய்தீர்கள். இங்ஙனம் ஒரே இடத்தில் நீண்டகாலம் சேவை செய்தவரைக் காண்பதரிது. தங்க

ளிடத்து மாணவர்கள் வைத்திருக்கும் பேரன்பும் பெருமதிப்பும் தங்களது உயர்ந்த பண்பாடுகள் எல்லாவற்றிற்கும் சிறந்த சான்றாகும்.

மற்றைய ஆசிரிய நண்பர்களிடத்தும் மேன்மையான நண்பராகவும், வேண்டிய அறிவுரை கூறி மகிழ்விக்கும் துணைவராகவும் அமைந்திருந்தீர்கள். தங்களது இந்தப் பெரிய தொண்டு செவ்விதாக நடப்பதற்கு மனைத்தக்க மாண்புடைய வாழ்க்கைத் துணைவியார் தங்களுக்குப் பெரிதும் வாய்ப்புடையராயினர். அன்புடையீர்!

எவரோடும் மாறுபடாது யாவரும் மகிழும்படி நடந்துகொள்ளும் திறமை வாய்ந்த தாங்களும் தங்களது வாழ்க்கைத் துணைவியாரும் நன்மக்களும் நீண்ட ஆயுளும் நிறைந்த செல்வமும் பெருக, இனிது வாழவேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளை வேண்டுகின்றோம்!

காரைநகர் மக்கள்.
8-10-55.

“கடவுளிடம் நிலையான நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டும். நம்பிக்கையற்றவர்களைப்பற்றி நாம் அதிகமாகச் சிரத்தைகாட்டி கவலைப்பட்டோமானால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நாமே கடவுளிடம் நம்பிக்கை இழக்க ஆரம்பித்து விடுவோம்.”
—ராஜாஜி.

உலகில் உள்ள உயிர்களை யெல்லாம் ஓர் அரசனுக்குரிய உயிர் நிலையில் வைத்து வழத்தித் தன்னைமட்டும் கீழ்ப்படிதலுள்ள ஒரு வேலைக்காரனாக வைத்துக்கொள்பவன் சான்றோன் ஆகிறான். பணிவின் உச்சநிலை அது.

—ஓர் அறிஞர்—

திருவாளர் இ. கந்தையா ஆசிரியர் அவர்களுக்கு

காரைநகர் மக்கள் அளித்த பிரியாவிடையில்,

அவர் நிகழ்த்திய உரை

அன்பர்களே!

இன்று சாயந்தரம் நமது இல்லம் சேர்ந்து விருந்தினராய் நமக்கும் சுற்றத்தார்க்கும் மனமகிழ்ச்சியை அளித்தீர்கள். பின்பு மேளவாத்யத்துடன் அழைத்து இல்லங்கள் தோறும் பூரண சும்பங்கள் வைத்து உங்கள் அன்பைக் காட்டினீர்கள். இந்த அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்திலே நமது சேவையை பாராட்டி உபசாரப் பத்திரங்கள் வாசித்து அளித்தீர்கள். என்றும் ஞாபகப்படுத்துவதற்கு நல்ல பொருட்களை கொடுத்திருக்கிறீர்கள், அக்கிராசனர் அவர்களும், பழைய மாணவரும், நண்பரும் நம் சேவையை பாராட்டி பேசியிருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் எம் மனமார்ந்த, நன்றியை கூறுகின்றேன்.

நடந்த நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நமக்கு பொருத்தமுடையவையா? ஒரு சில அளவு கடந்து நடாத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் தனிக் தனிக் ஒரு மனிதனுக்கு எவ்விதத்திலும் பொருத்தமாகாதென எண்ணுகின்றேன். இது ஓர் பெரியவிழா; அழகான விழா; புனிதமானவிழா. இந்த விழாவை கலைமகளுக்கு நிவேதனம் செய்வது அல்லது ஆசிரிய உலகத்துக்கு அணிகலமாக வைப்பது நன்று.

நெடிது நாள் இந்தக் கல்லூரியிலே தொடர்ந்து ஆசிரியனாக இருந்தேன். உங்களுக்கு திருப்தியாக நமது கடமையைச் செய்தேனென தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். ஆசிரியனின் வேலை குறிப்பாக மனதோடு சம்பந்தமுடையது. மன சமாதானம் வேண்டும். அதற்கு பெற்றோராகிய நீங்களும் கல்லூரியின் பொறுப்பாளரும் இந்த இடத்திலே தூய்மையான ஊக்கத்தைக் கொடுக்கின்ற

குழந்தைகளை ஆக்கினீர்கள். இதை நாம் என்றும் மறக்கமாட்டோம்.

'ஆடிய காலே, பாடிய மிடறே,' என்பது எம் தமிழ் நாட்டில் வழங்கும் முதுமொழிகளிலொன்று. பிள்ளைகளுக்கு பாடம் சொல்வதுபோல் ஓர் சம்பவம் சொல்லும்படி மனம் என்னை தூண்டுகின்றது. கம்பன் காட்டும் ஈகை 'கல்வியில் பெரியன் கம்பன்.' காவியங்களுள் சிறந்தது கம்பராமாயணம். சரித்திரத்திலே கூனி என்பவள் இடுக்கண் மூட்டும் ஓர் பாத்திரம். ராமனுடைய முடிசூட்டு விழாவை தடுத்து காடு அனுப்ப குழ்ச்சி செய்கின்றாள். கூனி 'தெய்வக் கற்பினாள்' கைகேசியிடம் சென்று கூறுகின்றாள். 'ராமனை காட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும்; பரதனுக்கு முடி சூட்டவேண்டும்; இப்படி செய்யாதுவிட்டால் உன் செல்வாக்கு, செல்வமெல்லாம் போய்விடும். ஆனால், ராமனை தன் பிள்ளைபோல் நேசித்த கைகேசி கொடியவள் கூனியின் வஞ்சனைக்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. என்றாலும் கூனி அடங்கிவிடுகின்றவளா? எடுத்துச் சொல்லுகின்றாள்; "அருளுடை அருந்தவர்க்கேனும், பெறலருந்திருப்பெற்றபின், சிந்தனை பிறிதாம்.' ராமன் பூமியை ஆளப்போகின்றான். பேராசை கொண்ட கோசலைக்கே செல்வமெல்லாம். உனக்கும் மகன் பரதனுக்கும் அவர்கள் இரங்கி ஈந்த பொருள்தான்." கடைசியான ஒரு வார்த்தை—உன் இல்லத்துக்கு இரப்போர் வந்தால் என்று ஆரம்பிக்கின்றாள்.

தூண்டு இன்னலும் வறுமையும்
தொடர்தரத் துயரால்
ஈண்டு வந்துனை இரந்த
வர்க்கு இருநிதி அவளை

வேண்டி ஈதியோ, வெள்குதியோ,
விடமல் நோயால்
மாண்டு போதியோ, மறுத்தியோ,
எங்ஙனம் வாழ்தி!

வாழமாட்டாய் என்று கூனி சொல்லி
முடித்தாள். தேவி கைகேசியின் தூய சிந்தை
திரிந்தது. பரதனுக்கே முடி குட்டவேண்டும்
என்று உறுதிப்படுத்திக் கொண்டாள். இரப்
போர்க்கு கொடுக்க பொருள் இல்லையென்றால்
கற்புடைய மங்கையருக்கு பெரும் துன்பம்
தான். உயிர் வைத்துக் கொண்டிருப்பதில்
என்ன பயன் எனவும் சிந்திப்பார்கள்.

‘சாதலின் இன்னொததில்லை
இனிததூஉம்
ஈதலியை யாக்கடை.’

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. ஒருவர்க்கு
சாதல்போல் இன்னொத தொன்றில்லை. அத்
தன்மையான சாதலும் இரப்போர்க்கு ஈய
பொருள் இல்லாவழி இனியவாம். ஈகையை
குறள் ஆசிரியரும் எங்கள் கம்பனும் இல்லறத்
துக்கு ஓர் பெரிய அங்கமாக எடுத்துக் காட்டு
கின்றார்கள். பண்டைத் தமிழ் மக்களின் பண்பு
இது.

அன்பர்கள்! இன்றைக்கு இந்த
இடத்திலே திரளாகவந்து என்னைக் கௌரவப்
படுத்திவிட்டீர்கள், இந்த உபசரணக் கூட்டத்
திற்கு கருவியாயும் கருத்தாக்களாயும் இருந்த
எல்லோருக்கும் எம் நன்றியை செலுத்துகின்
றேன். மேலும் இந்த விஷயத்தில் சிரமப்
பட்ட பெற்றோர்கள் மாணவர், மாணவிகள்,
எம் சகோதர ஆசிரியர்கள், சிறப்பாக கல்
வாரி அதிபர் எல்லோருக்கும் எம் நன்றியை
திரும்பவும் சொல்லி என் சிற்றுரையை முடிக்க
கின்றேன். வணக்கம்.

Mr. V. Natarajah Retires

In August this year we had to bid
farewell to another veteran teacher Mr.
V. Natarajah B. Sc. The students, teachers,
and well wishers of the college assem-
bled in the Nadarajah Memorial Hall on
August 9th to felicitate their retiring teacher
who within a short period of service at
Karainagar Hindu College had become
so friendly with all—students, teachers and
the public. The principal who presided
garlanded Mr. Natarajah. He said it was
a sad occasion to part with a senior
member of the staff whose mature judge-
ment and sober counsel he in particular
had enjoyed during the period of Mr.
Natarajah's service to the college. How-
ever, he wished him a peaceful and use-
ful period of retirement. Other teachers
and students who spoke referred to the
distinguished family to which Mr. Nata-
rajah belonged, his fine sense of humour,
his humane ways and obliging nature
and wished him and his dear ones a long
and happy life. Mr. Natarajah made a
touching reply. Presentations of valuable
books were made both by the teachers and
the students. Later he was entertained by
Teachers' Guild to lunch.

Felicitations to Dr. T. Balasingham

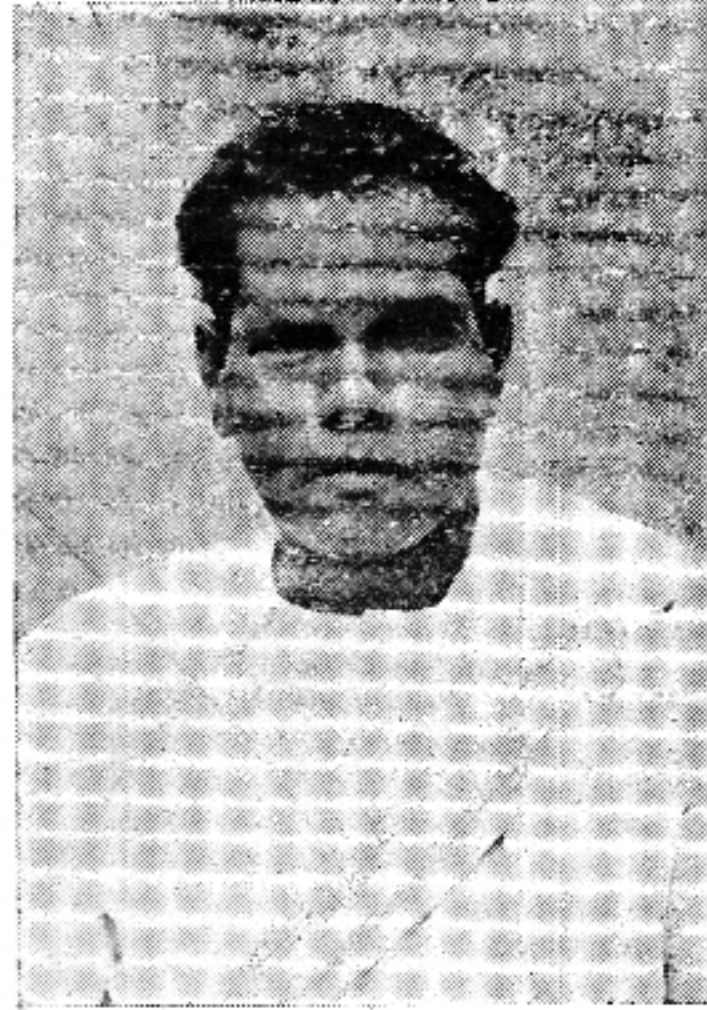
It is with feelings of pride that we
record the great recognition that Dr. T.
Balasingham of Singapore, one of our dis-
tinguished Alumni received recently from
Her Majesty the Queen of England for
the valuable services rendered by him in
that colony, when he was awarded the
O. B. E. Dr. Balasingham who hails from
a distinguished family in Karainagar had
his early education here and graduated
from the King Edward VII College of
Medicine in 1929. Since his graduation
he has always been occupied with the
teaching of Pathology as Lecturer and
later as Senior Lecturer at the Univer-
sity of Malaya. He has done Post-gradu-
ate study in Pathology in England.

His outstanding service in Singapore
was during the Japanese occupation. As
a medico-legal expert his services have
been of the utmost value to the commu-
nity in solving crimes and other anti
social offences. Dr. Balasingham is also a
very well known sportsman and a genial
personality. He counts a wide circle of
friends whom we join in rejoicing in this
well-merited recognition for public work.

OUR RETIRING TEACHERS

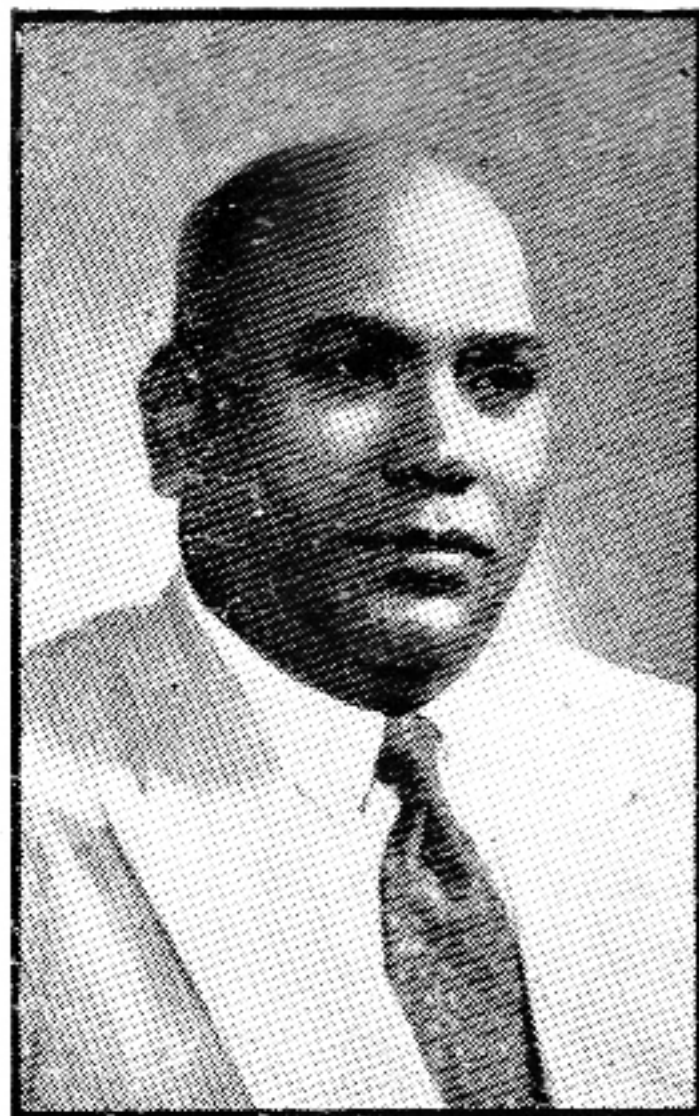

MR. R. KANDIAH

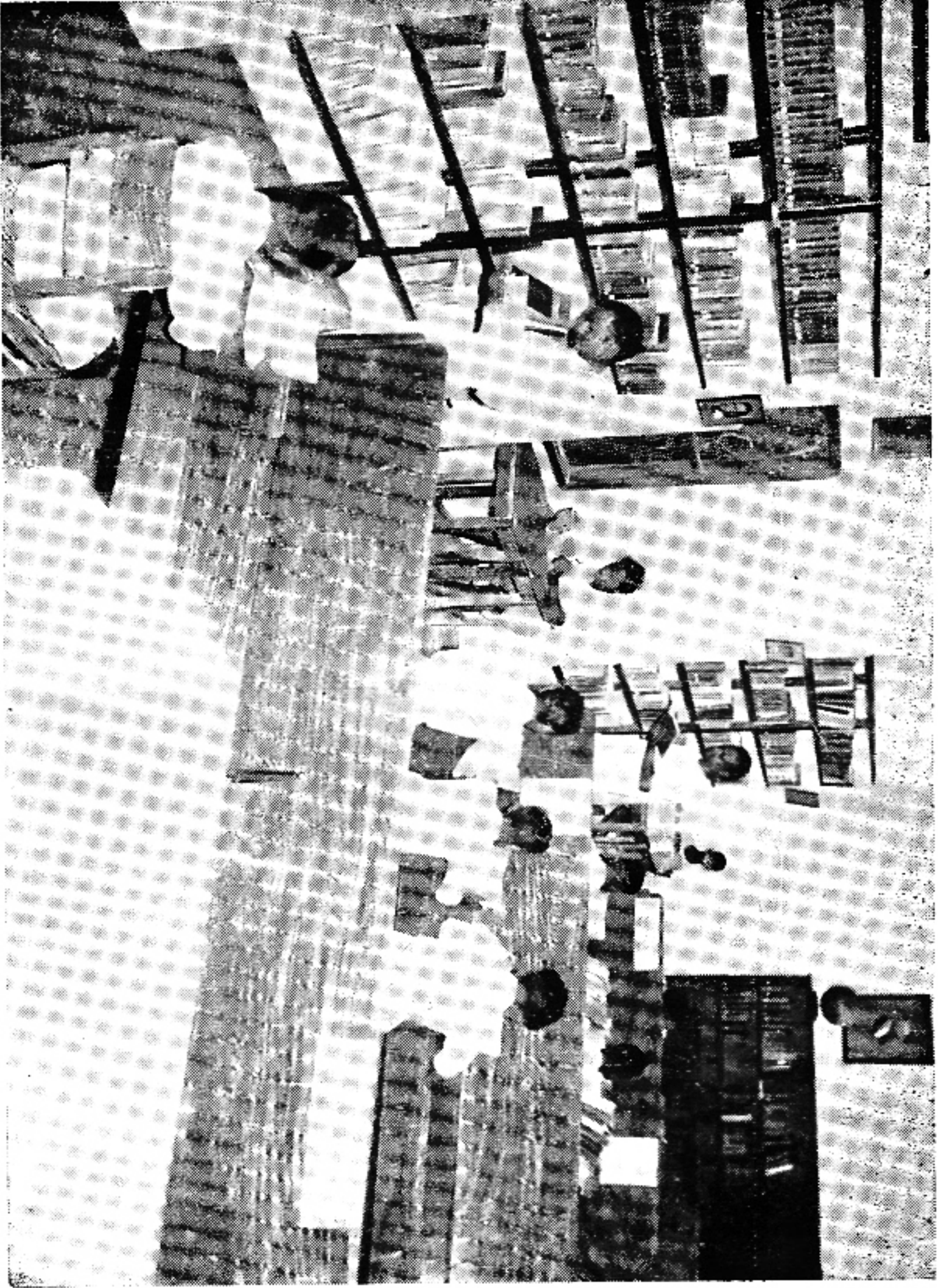

MR. V. NATARAJAH

HONOURED

DR. T. BALASINGHAM O. B. E.

OUR NEW LIBRARY

Opening Function of The New Library, Geography Room and The Chemistry Laboratory on 4 - 8 - '55

In the presence of a large gathering of students, parents and well-wishers, on 4-8-55, the Principal calling upon the Manager of the College, Mr. T. Muttusamippillai to declare open the New Library, the Geography Room and the Chemistry Laboratory. said, "Today's function is a very memorable one as it marks an important stage in our progress. No one knows better than Mr. T. Muttusamippillai Our Manager, the hazards through which this institution has traversed during the last ten years. He knows it all. As a legal luminary and a veteran educationist, he has given us the great privilege of being associated with today's function. This Library has been erected on a historic site. It has replaced the old Hall—the first block ever to be built by the great savant, the late Mr. M. Sayampoo. Tradition has in a way been preserved by using the same timber for the new building. The other is the Geography Room in grateful memory of the late Mr. K. Nagalingam, Malayan Planter, an Old Boy.

It is appropriate here to recall the great services of his father, the late Mr. Sithamparappillai Kandappar and his bro-

thers Mr. K. Somasundaram and Mr. K. Chanmugam. His son, Dr. N. T. Sampanthan is a popular physician. We are grateful to Mrs. K. Nagalingam for this fitting memorial to her husband. Last but not least, we cannot forget the valuable services of The Karai Union of Malaya to our college. The Chemistry Laboratory is only a token dedication for all that they have been to the college. Our trip to Malaya is going to be a very successful one as indications are at present. May we take this opportunity to persuade all our philanthropists to regard educational charity as the best form of charity, for education is the surest foundation for a better society.

The chief guest, Mr. T. Muttusamippillai declared the buildings open by lighting a brass lamp. He congratulated the college on its steady progress and appealed to the parents and the public to take greater interest in the affairs of the college. He outlined briefly the history of the school's development and in a reminiscent vein referred to some interesting anecdotes to illustrate the selfless labours of the founder Mr. Sayampoo, that have gone into the making of this institution. The function terminated with a Tea Party.

The most difficult thing in the world is to know how to do a thing and to watch somebody else doing it wrong, without comment.

— T. H. White

Librarian's Notes

It is with pleasure that I submit my report of the College Library. Since my last report in 1953 the Library has grown in size and is now housed in a new block built on the historic site of the old Sayampoo Hall. The new surroundings are admittedly more congenial for study and reading. The opening ceremony of the New Buildings was performed by Mr. T. Muttusamippillai, Crown Advocate and Manager of our Institution. It proved a good start for it was soon followed by a handsome purchase of valuable books by the college. Facilities for reading books and magazines are today much better with the provision of comfortable reading desks and suitable journals.

We are grateful to the help rendered by our old boys and teachers in the development of this institution. Proper reading cards and other similar devices are proving useful in the increased interest students are taking in the use of the library.

I will be failing in my duty if I do not mention the great help rendered by Messrs A. Paramsothy and T. Thevarajah who did much to make all arrangements ship shape. Our hopes of an up-to-date library do really depend on the continued support of our well-wishers.

T. NADARAJAH
Librarian.

THANKS

We thank all those who
contributed articles to this issue of
The Sayampoo
and
the Schools that sent us
their magazines.

We appeal to all Old Boys in
Ceylon and in Malaya to communi-
cate to us their names and other
information so that we may include
an Alumni Section in our next issue.

IN MEMORIAM

MR. K. CHANMUGAM

The late Mr. K. Chanmugam like his father, the late Mr. Sithamparappillai Kandappar was well known for his philanthropy and devotion to his Alma Mater. It's our duty to pay tribute to the memory of one who served the College in a number of ways. Our Diamond Jubilee Committee of Colombo functioned under his guidance. He was one who gave without counting the cost. In his death the College has lost a true friend and the country, "a loyal citizen who valued service to the state more than personal advancement."

சயம்பு

(காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி வருடாந்த வெளியீடு)

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்

—:0:—

அரசாங்கமும் மொழிப்பிரச்சனையும்

எங்கள் நாட்டின் அரசியல் நிலைபைச் சற்றுக் கவனிப்போம். சென்ற பாராளுமன்றப் பொதுத்தேர்தலில் மக்கள் முன்னணிக் கட்சியினரே (M. E. P.) அதிகப்படியான தொகுதிகளில் வெற்றிபெற்று அரசாங்கசபையில் அங்கத்தவராக இடம்பெற்றனர். இக்கட்சியின் தலைவர் திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயக்கா. அவர் முதன்மந்திரியாகக் கடமையாற்றிவருகிறார். இக்கட்சியார் சிங்களப் பாதையே அரசாங்க பாதையாக நிறுவப்படவேண்டுமென்ற மசோதாவைப் பாராளுமன்றத்தில் அதிகப்படியான வாக்குகளால் நிறைவேற்றினார்கள்.

இந்த மசோதாவின்படி அவர்கள் சிங்களத்திற்குமட்டும் உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கொடுத்தனர். தமிழ்ப் பாதையையும் தமிழரையும் ஒதுக்குவதற்கேற்ற முயற்சிகள் செய்துவருகின்றனர். நம் நாட்டிலுள்ள பாதைகள் இரண்டு. இரு பாதைகளும் வழங்கி வருதற்கேற்ற வசதிகளை அளிக்காமல் பெரும்பான்மையோரின் பாதையாகவுள்ள சிங்களத்தைச் சிறுபான்மையோரின்மேற் புகுத்துவதற்கேற்ற நடவடிக்கைகளைக் கையாளுகின்றனர்.

ஒரு நாடு சுதந்திரம் அடைந்தால் ஜனநாயக முறைப்படி அரசாங்கம் நடத்தப்படவேண்டும். நாட்டில் வசிக்கும் எவரும் சகோதர பான்மைபுடனும், சுதந்திரத்துடனும், சம அந்தஸ்துடனும் வாழ்வதற்கு வரதி அளிக்கப்படவேண்டும். சிறுபான்மைபரான தமிழரைப் புறக்கணிக்க முடியாது. பெரும்பாலோரின் பாதையை அரசியல் மொழியாக்கிவிட்டுச் சிறுபான்மையரான தமிழரின்மேல் திணிப்பது நியாயமாகாது. ஜனநாயக தத்துவத்துக்கு விரோதமாகும். வலோற்காரமாவது நியாய விரோதமான காரியமாவது இருக்கக்கூடாது. சில நாடுகளில் இரண்டு மூன்று பாதைகள் அரசியல் மொழியாக வழங்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக சுவிற்சலாந்து, கனடா முதலிய நாடுகள் எடுத்துக்கூறப்படத்தக்கன. அந்நாடுகளில் மக்கள் பிளவில்லாமல் ஒற்றுமையாகவும் அந்நியோன்மையாகவும் வாழுகிறார்கள்.

நம் நாட்டில் இது வரையிலும் இலங்கை வாசிகள் என்ற பெயருடன் வாழ்ந்து வந்த மக்கள், இந்தச் தனிச்சிங்கள மசோதாவின்பின் இருசாதியாராகப் பிரிந்துள்ளனர். நாட்டில் பிளவு ஏற்பட்டுள்ளது. உள்நாட்டில் பகையில்லாதிருக்க வேண்டும். அப்போதான் அந்நாடு எல்லாத்துறையிலும் முன்னேறும். பகைவர்களும் அந்நாட்டின் ஒற்றுமையைக் கண்டு அஞ்சுவர். உள்நாட்டில் பகையை வைத்துக்கொண்டு வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் தலைபிட்டுப் பேரெடுக்கலாமென நினைக்கும் அரசாங்கம் ஒரு போதும் முன்னேறாது. இது சரித்திரம் கண்ட உண்மை.

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரமடைவற்கு சிங்களச் சாதியாரோடு தமிழரும் தோளோடு தோள்நின்று தொண்டாற்றினர். சேர் பொன். அருணாசலம், சேர் பொன். இராமலாதன் முதலிய தமிழ்த் தலைவர்கள் தங்களை இலங்கை வாசிகள் என்ற கொள்கையில் வைத்து நடத்தினர். அவர்கள் தங்கள் தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழிக்கு இக்கதி வருமென்று கனவிலும் நினைத்திலர். தமிழுக்கு சம உருமை வழங்குவதினால் சிங்களம் அழிந்துபோம் என்று சாட்டுச் சொல்லுகிறார்கள். இது ஒருபோதும் பொருந்தாத நியாயம். சிங்களவரின் பண்பாடு, நாகரிகமும் வளரும். எச் சாதியாரும் தங்கள் சமயத்தை விட்டுக்கொடுத்தாலும், தம் தாய்ப்பாஷையை விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார்கள். இங்கிலாந்தின் ஒரு மாகாணமாகவுள்ள உவேல்ஸ் இதற்குச் சான்றாகும்.

கல்வி விஷயத்தில் ஆங்கிலம் உலக பாஷையாக இருப்பதால் அதை இரண்டா வது கட்டாய பாஷையாக படிப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்கின்றனர். இவர்தம் அறியாமை இருந்தவாறு என்னே! அயல்நாடாகிய பாரத தேசத்தில் அரசியல் மொழியாக ஆங்கிலத்தையே வழங்கிவருகிறார்கள். இன்னும் இருபது ஆண்டுகள் வரையில் வழங்கத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் பாரதப் பிரதமர் ஸ்ரீ நேருவின் கொள்கையைப் பின்பற்றி வரும் இலங்கை முதன்மந்திரியார் திரு S. W. R. D. பண்டாரநாயக்கா மொழிவிஷயத்திலும் அவர் கொள்கையைப் பின்பற்றி நடப்பது சாலச் சிறந்தது.

இலங்கையில் வாழும் சிங்களவர் தமிழர் என்ற இரு வகுப்பினரையும் ஒற்றுமைப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வழிகளை நாங்கள் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். ஒரு வட்டமேசை மகாநாட்டைக் கூட்டிக் கலந்து ஆலோசிப்பது நன்று. பர்மா தேசத்தின் முன்னாள் முதன்மந்திரி ஸ்ரீ யு. நியு “தர்மதீவு” என்று அழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீலங்காவில் அதர்மம் தலையோங்கி நிற்பதாகக் கூறியுள்ளார். புத்தசமயம் வழங்கும் நாட்டில் எல்லோருக்கும் நீதி வழுவாது ஆட்சி செய்வதே முறை என்பதை நம் அரசாங்கம் உணரவேண்டும்.

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்

“ அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் ”

“ அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு ”

(குறள்)

உலகத்தில் இறைவனது பேரருளாற் படைக்கப்பட்ட எல்லா உயிர்களிலுஞ் சிறந்தது ஆறறிவுடைய மக்களுயிராகும். “ அரிதரிது மானிடராதலரிது ” என்று ஓளவையார் கூறியதற்கீழ்ப் ஆண், பெண், என்னும் இருபகுப்புக்குள் அடங்கிய மக்கட்பிறவியே மிக மேலானதாகும். எனெனில் மக்களாய்ப் பிறந்தவர்க்கே நல்லது இது, தீயது இது என்று பகுத்துணரும் உணர்ச்சியும், அதனால் தம்மைப் படைத்த இறைவன் ஒருவன் உளன் என்னும் தெளிவும் உண்டு. இப் பகுத்துணர்வும், அதனால் இறைவனுண்மையும் அறியாதவர்கள் ஆணையினும் பெண்ணையினும் மக்களாய்ப் பிறந்தும் பிறவாதவரே ஆவர்.

“ அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர் ”

என்று திருவள்ளுவர் பெருமான் கூறுமாற்றால், ஆண், பெண் எனு மிருபகுப்பாருள் அறிவுடையாரே எல்லாச் செல்வமும் உடையாராவர்; அவர்க்கே அருளுலகந் திறக்கும். இவ்வுண்மையைச் சிறிதும் உணராத நந்தமிழ் நாட்டவர் தம் பெண் மக்கள் கல்வியில் உயர்ந்து மேன்மக்களாக வேண்டுமென்று கருதுகின்றார்களில்லை. இவர்கள் தமக்குப் பெண்மக்கள் பிறந்தவுடனே வருந்துவதுமன்றி, அப்போதே அவர் தமக்குக் கணவர யார் அமைவார்களென்னும் கவலை கொள்கின்றனர். இன்னும், “ தீவினை செய்தவர்களை பெண் மக்களாய்ப் பிறக்கின்றனர்; இவர்கள் வீட்டு வேலைகளை ஒழுங்காகக் கற்றுக் கொண்டாற்போதும்; இவர்களுக்குக் கல்வி ஏதுக்கு? இவர்கள் கல்வி கற்று ஆண் மக்களைப்போற் பொருள் தேடுவார்களா? இவர்கள் அங்ஙனங் கற்றுப் பேரறி வாளர்களானாலும் ஊரார்க்குப் பயன்படுகின்றவர்களே யல்லாமல் நமக்குச் சிறிதும் பயன்படார்?” என்று பலவாறாகக் கூறிப் பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்கு சிறி துங் கருத்தில்லாதவர்களா யிருக்கின்றார்கள். இவர் தம் கருத்துக்கு மாறாக, நம்மவ ருள், தாய்மாரிற் சிலர் மட்டுமே தம் பெண்மக்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க முன் வரு கின்றார்கள். ஆனால் இவர் முயற்சியும் சிறந்த முறையின்பாற் பட்டதன்று. இவர் கும் பெண் மக்கள் ஆங்கிலக் கல்வியில் உயர உயரத் தம் தாய்மொழியினிடத்துச் சிறி தும் பற்றில்லாமல், நம் நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களையும் அறவே மறந்து, மேனாட்ட வர்களைப்போல் நடக்கத் தொடங்குகின்றனர். ஆதலாற் பட்டம் பெற முயலும் ஆங் கிலக் கல்வியும் நம் பெண்மக்களுக்கு ஒரு பயனுஞ் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இவர்கள் தாம் கற்கும் ஆங்கிலக் கல்வியோடு தாய்மொழிக் கல்வியும் உடன் சேர்த் துக் கற்று அவ்விரண்டு கல்வியிலும் அறிவு நிரம்பிக் கடவுளிடத்தும் பேரன்புடைய ராய்த், தம் மொழி, கொள்கை ஆகிய இவைகளின் உண்மைகளைப் பிறநாட்டினர்க்கும் அறிவுறுத்தித் தாமும் பேரறிவாளர்களாய்த் திகழ்வார்களானால் மட்டும் பெருநன்மை

புண்டாம். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அறிவு தூற் கல்வியில்லாத பெண் மக்கள் அறிவுடையராதல் முடியாது.

அறிவு தூற்கல்வி இறைவனைப் பற்றியும், அவனருள் பெற்ற அடியார்களைப் பற்றியும் உற்ற உண்மைகளை உணர்த்தும். நாம் நம் உள்ளத்தின்கண் உள்ள அறியாமை நீங்கி, அறிவு விளக்கம்பெறவேண்டுமாயின், இறைவனது பேரருளால் அறியாமையிருள் முழுதுந் தேயப்பெற்று அவனருள் கைகூடிய அருட்பெரியார் வரலாறுகளைப் பயிலுதல் வேண்டும். அறிவுடையோர் வரலாறுகளை அடிக்கடி பயிலுவதால் அந்நினைவே நம் மனத்திற் பதியப்பெறுவோம். அந்நினைவுடையார்க்கே சிறந்த மகப்பேறு வாய்க்கும். எடுத்துக்காட்டாகப் போர்புரிவதிற் பேராண்மை பெற்று விளங்கிய நெப் போலிய மன்னன் அங்கனம் அஞ்சா ஆண்மையும் அறிவும் பெற்றுப் புகழ் பெற்றோங்கியதன் ஏது, அவன் தாய் அவனைக் கருக்கொண்டிருந்த காலத்து ஆண்டகையாளர் பலர் வரலாற்றைப் பலமுறை கற்றமையேயாம். தம் பிள்ளைகள் அறிவுடையாராயும், அறிவிலராயும் வளர்த்தற்கு அவர்தம் தாய்மார்களை வாயிலாயிருக்கின்றனர். ஆதலால், நம் பெண்மக்கள் அறிவுடையாராயிருத்தல் இன்றியமையாததாகும். பெரியபுராணத்திற் கூறப்பட்ட நாயன்மார் பலர்க்கும் அவர்தம் மனைவிமார் அறிவுடையராய் அமைந்து, தங்கணவன்மார் அருட்கருத்துக் கிசைந்து ஒழுகினமையாற்றான் அவர்கள் இறைவனருளைப் பெற்றனர்.

அகவே அறிவுதூற்கல்வி ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும் வேண்டற்பாலது.

தமிழன் உள்ளம்

“உள்ளம் உடமை உடமை,” “உள்ளத்தனயது உயர்வு” எனப் புகன்றனர் பொய்யாமொழியார்.” இன்னும் “உள்ளம் இல்லாதவர் எய்தார் உலகத்து, வள்ளியம் என்னும் செருக்கு” என அவ்வுள்ளம் இல்லாதாருக்கு ஏற்படும் குறைபாட்டையும் இன்னது எனத் தெள்ளத்தெரிய தெரிவித்துள்ளனர்.

எனவே மக்களாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் மக்களாய் வாழவேண்டின் மாண்புமிக்க உள்ளம்—பாந்த உள்ளம்—உயர்ந்த உள்ளம்—அசைவிலா உள்ளம், ஆழ்ந்த

உள்ளம்—அன்பு உள்ளம்—உடையவராய் வாழ்தல் வேண்டும். மக்களாய் வாழ்ந்தால் மாண்பினையளிக்கும் என்னும் உயரிய உள்ளம் தமிழர்பால் எவ்வாறு மிளிர்ந்து விளங்கிற்று என்று பண்டைக தமிழ் நூல்களை சாற்றுசின்றன. அதனால் தமிழர் அடைந்த ஒன்புரழ் எண்ணில், இவற்றை உணரின் நம் முன்னோர் நாற்றிசை மக்களும் எத்திசை பாப்ப வீரம் செறிந்து, காதல் தழைத்து இன்பமும் அற்றுப் பொருளுமெய்தி தம் நிகர் இலாத தனிமையின் வாழ்ந்தனர், என்று எண்ணும்போது எவ்வளவு பெருமையடைகின்றோம்.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டு கட்டு முற்பட்ட தமிழ் நூல்களைத் துருவி ஆராய்ந்தோமானால் ஒவ்வோர் இடத்திலும் தமிழனது உள்ளம் அன்பு நிறைந்து— வீரம் செறிந்து—மானம் மிகுந்து—அறம் வளர்ந்து—மக்கட் பண்புகள் முழுதும் வாய்க்கப் பெற்றிருந்தலைப் பாக்கக் காணலாம். முதலாவதாக தமிழன் உள்ளத்தில் அன்பு எவ்வாறு நிறைந்துள்ளது என்பதை உற்று நோக்குவோம்.

தமிழன் உள்ளம் அன்பே வடிவாய் விளங்கிற்று. மக்கள் வாழ்ச்சைக்கு அன்பு தான் ஆணைவோர் என்பதையும், அவனறிந்திருந்தான். அன்பானது தன்னையுடைய வளை உடல் பொருள், ஆவி என்ற மூன்றினாலும் தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியதை ஆக்குவதுடன், உயிரும் உடலும் இயைந்து வாழ்தற்கும் காரணமாய் உள்ளது என்பதையும் தமிழன் உள்ளம் உணர்ந்துள்ளது. இதுவேயன்றி ஒருவன் அறம் ஆற்றாதற்கும், மறம் புரிதற்கும், அன்பு வேண்டற்பாலது என்பதையும் உணர்ந்திருந்தான் தமிழன்.

அன்பு மிகுந்து, அறம் நிறைந்து, வீரம் செறிந்து, இகழ்வின்றிப் புகழ் மலிந்து, கவர்ச்சியின்றி தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியனாப் வாழ்ந்தால்தான் உலகம் வாழும் என்ற உண்மையை எடுத்துக் காட்டியவன் தமிழன். இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கப் பார்க்க அவர் கால் வழி வந்த நமக்கு தற்போதுள்ள நிலையில் தமிழன்—தமிழ்மொழி, தமிழ்நாடு—என்ற கோரிக்கையை இன்று நம் ஈழத்திலே ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றோர்கள்; பெருமை தெரியாத சில சிங்கள ஆட்சியினர். இந்த நாட்டிலே தமிழ் மக்களுக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் இழைத்திருக்கும் இன்னல்களை எண்ணிப் பார்க்கும்போது உள்ளம் என்ன பாடுபடுகின்றது! எவ்விதம் உருகு கின்றது.

அன்பினால் யாரையும் தம் வழிப் படுத்தி யாண்ட அரும் குணப் பண்பினர் நம் தமிழர். இவர்கள் அன்புடைமை, ஆன்ற குடிப்பிறப்பு இவ்விரண்டையும் மக்களி

னின்று பிரிக்க முடியாத உருப் பொருட்களாகும். அப்பண்பினாலன்றோ, அக்காலத்து மன்னர்கள் திருவள்ளுவரின் வாக்குக் கிணங்க “இன்னு செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண நன்னயம் செய்துவிடல்;” குற்றம் செய்தாரை நன்மை செய்தே பணியச் செய்தனர். இத்தகைய பண்பினால் தான் இன்று தமிழ் மக்களுக்கு, சிங்கள மக்கள் மனம் தாங்கொணா அநீதிகள் இழைத்தும் பொறுமையுடன் இருக்கின்றார்கள். ஈற்றிலே தமிழ் மக்கள் வெற்றியடைவது நிச்சயம்.

தமிழனிடத்திலே நிலவிய நட்பைச் சிறிது ஆராய்வோம். “போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை” என்ற நலந்துவனார் வாக்கிற்கிணங்க வாழ்ந்தான் தமிழன். தங்கள் நட்பினரால் பொருட்கேடு, போர்க்கேடு, முதலான தொலைவுகள் வந்தவிடத்தும் நட்பு வரம்பு கடவாது வாழ்ந்தனர். “கலந்தாரைக் கைவிடுதல் விலங்கிற்கும் விள்ளலரிது” என்றார் நாலடியாரும். ஏன்? ஆத்திசூடியில் ஒளவையாரும் “கூடிப்பிரியேல்” என்று கூறினாரன்றோ. இவற்றையெல்லாம் உன்னுங்கால் தமிழன் உள்ளம் அன்பிற்றிழைத்து, அருளின் மூழ்கி, அறம்புரிந்து உரங்கொண்டொளிர் தல் விளங்குகின்றதல்லவா? இக்கூற்றுக்களால் தமிழன் உள்ளத்தில் அன்பு நிறைந்து ஒளிர் தலை ஒருவாறு உணரலாம். இம் முறையில் பண்டைத் தமிழ் நூற்களை எங்கு துருவினும், அங்கங்கு எத்தகைய மறச்செயல் செய்யும் காலும், அன்பின் பெருக்கிலே, படிந்து அறவழி நின்றலை அறிந்து மகிழலாம்.

எனவே தமிழர் யாவரும் தொல்லோர் உளப்பாங்கினை, ஆன்ற கல்வியறிவுடன் விளங்கி, அறம் பல புரிந்து நாற்றிசை மாந்தரும் புகழ் நல் வாழ்வு நடாத்துவம் இனிதே. தமிழன் உள்ளம் தழைத்து ஒங்குக! வீர உள்ளம் வீறுகொண்டெழுக!

வணக்கம்! வணக்கம்!! வணக்கம்!!!

ஐ. திருஞானசம்பந்தன்
S. S. C. B.

காதலும் கற்பும்

—:0:—

காதல் என்பது காதுக்கினிய சொல்; கருத்துக்கினிய பொருள். காதல் உண்டாயின் இவ்வுலகில் எல்லாம் உண்டு. காதல் இல்லையேல் ஒன்றும் இல்லை. “காதல், காதல், காதல்—இன்றேல் சாதல், சாதல், சாதல், என்று பாடினார் பாரதியார். ஆயினும் அச்சொல்லை எல்லோரும் கூசாமல் பேசுவதில்லை. சின்னஞ் சிறியவர் காதில் அது விழலாகாதாம். கன்னியர் வாயில் வரலாகாதாம். இப்படி ஏன் அச்சொல் ஒதுக்கப்படுகின்றது? தமிழ்க் கவிகள் காதல் என்ற சொல்லை எடுத்தாளவில்லையா? நீதி நூல்களில் அச்சொல் வரவில்லையா? திருப்பாடல்களில் அஃது இடம்பெறவில்லையா? காவியங்களிலும், நீதி நூல்களிலும், திருப்பாசரங்களிலும் பயின்ற அழகிய தமிழ்ச் சொல்லை ஏன் கூசிப் பேசவேண்டும்? தேவாரத்திலே அடியாரது காதல் பேசப்படுகின்றது.

“காதலாலே கருதும் தொண்டர்
காரணத்தார் ஆகி,”

நின்ற சிவபெருமானைச் சுந்தரர் பாடுகின்றார். இவ்வாறு தேவாரம் முதலிய தெய்வப் பாடல்களில் பயின்ற காதல் என்ற சொல்லைக் கடி சொல்லாகக் கருதலாமா?

காதல் என்ற சொல்லின் பொருள் தான் என்ன? அன்பு என்றாலும், காதல் என்றாலும் பொருள் ஒன்றே. பெற்றோர்க்குப் பிள்ளையிடம் உள்ள அன்பு காதல்தான். “கடந்த பேர்களும் கடப்பரோமக்கள் மேல் காதல்” என்று கவிஞர் பாடவில்லையா? பெற்ற பிள்ளையைக் காதலன் என்று கூறுவது பழைய காலத்தில் இருந்த முறையாகும். வாலியின் மகனாகிய அங்க

தனை ‘வாலி காதலன்’ என்று குறிக்கின்றார் கம்பர். இவ்வாறே நண்பனையும் காதலன் என்று கவியரசர் கூறுவர். கங்கைக்கரையிலே இராமனுடைய நண்பனாயினான் குகன். குகனுடைய எல்லையில்லாத அன்பைக் கண்ட இராமன் குகனைக் காதலனாகக் கொண்டான். தலை சிறந்த அன்பே காதல்.

இவ்வளவு விரிந்த பொருளில் வழங்கிய காதல் என்ற சொல், இப்பொழுது ஆண் பெண் என்னும் இருபாலரிடையே உள்ள அன்பையே பெரும்பாலும் குறிக்கின்றது. ஆணையும் பெண்ணையும் இவ்வாழ்க்கையில் இழுப்பது காதல். பின்பு இவ்வாழ்க்கையை நல் வாழ்க்கையாக நடைபெறச் செய்வதும் காதல். காதல் இல்லாத வாழ்க்கை உயிரில்லாத உடம்பு போன்றது. ஆதலால் காதல் என்பது வாழ்க்கையிற் தலை சிறந்த ஒவியமாகும்.

இனிக் காதலுக்கும் கற்புக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றிச் சிறிது பார்ப்போம். காதல் என்பது உணர்ச்சி; கற்பு என்பது ஒழுக்கம். உணர்ச்சியால் ஒன்றுபட்ட தலைமகனும் தலைமகளுக்கும் ஒருவரை யொருவர் தமக்கே உரியதாகக் கொண்ட நிலையிலே தோன்றும் ஒழுக்கமே கற்பு என்பர்.

சீதையின் காதலில் வைத்து இந்த உண்மையைக் காட்டுகின்றார் கம்பர். மிதிலை மாநகரத்தில் கன்னிமாடத்தின் மேடையிலே நின்ற சீதையும், வீதியின் வழியாகச் சென்ற இராமனும் தற்செயலாக ஒருவரை ஒருவர் நோக்கினர். இருவர் கண்ணோக்கும் ஒத்தது; காதல் பிறந்தது, காதலர் இருவரும் ஒருவர் இதயத்தில்

புகுந்து உறைவாராயினர். இந் நிலையில் இராமன் மின்னல் மறைந்தது போல் மறைந்தான். சீதை இராமனையே கருத்தில் அமைத்துக் கரைந்து உருகிக் கொண்டிருந்தாள்.

அப்பொழுது, சீதையினுடைய தோழி ஆனந்தத்துடன் சீதை பக்கத்தில் சென்று, “தோழி! அயோத்தி அரசனுடைய மைந்தன், அஞ்சன வண்ணன்; செந்தாமரைக் கண்ணன்; உன் திருமணத்திற்காக வைத்திருந்த வில்லை ஒடித்தான்,” என்று கூறினாள்.

அப்பொழுது சீதையின் மனம், கவலை கொண்டது, வில்லை ஒடித்த வீரன், தான் கன்னிமாடத்தில் கண்ட ஆடவனோ? அல்லனோ? என ஐயங்கொண்டது. தோழி சொல்லிய அடையாளங்களை நன்றாய் நினைத்துப் பார்த்தாள். “என் தோழி சொல்லிய அடையாளங்கள் உள்ள மற்றொருவன் வில்லை வளைத்து ஒடித்திருந்தால் நான் என் செய்வேன்?” என்று அவள் எண்ணினாள்; ஏங்கினாள்.

அந்த ஏக்கத்தினிடையே ஓர் ஊக்கம் பிறந்தது; உணர்ச்சியினிடையே ஒழுக்கம் எழுந்தது. காதல், கற்பாக உருவெடுத்தது. “அவன் அல்லனேல் இறப்பேன்,” என்று சீதை முடிவு செய்தாள். “கண்ணாற் கண்ட காதலனும் வில்லை ஒடித்த வீரனும் ஒருவனேயாயின் அவனை மணம் புரிந்து வாழ்வேன்; இல்லாவிட்டால் இறந்து படுவேன்,” என்று உறுதி கொண்டாள், கற்பு என்பது இதுதான். காதலனைத் தவிர மற்றோர் ஆடவனை மனத்தி

லும் கருத ஒருப்படாத உறுதியே கற்பு எனப்படும். இதையே திருவள்ளுவர் வியந்து பாடினார்.

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க
யாவுள கற்பெனும்
திண்மை உண்டாகப் பெறின்,”

என்பது அவர் திருவாக்கு. கற்புடைய மாதரிடம் மென்மையும் உண்டு; மனத்திண்மையும் உண்டு; மாறுபட்டோரை ஒறுக்கும் திறமும் உண்டு. சிலப்பதிகாரத்தின் கதாநாயகியாகிய கண்ணகியிடம் இவ்விரு தன்மையையும் காண்கின்றோம்.

“கண்டார் வெறுப்பனவே
காதலன்தான் செய்திடினும்
கொண்டானை யல்லால்
அறியாக் குலமகள்.”

என்று ஆழ்வார் பாடிய திருப்பாட்டுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்தாள் கண்ணகி.

இத்தகைய மென்மையும் பொறுமையும் வாய்ந்த கண்ணகி, மதுரைமாநகரில் தன் கணவனை இழந்தபோது வன்மையின் வடிவம் கொண்டாள். கற்பெனும் திண்மை அவ் வடிவத்திலே களிநடம் புரிந்தது. தவறு செய்த அரசனைக் கற்பின் திண்மையால் ஒறுத்த கண்ணகி, வீர பத்தினியாக தமிழ் நாட்டிலே போற்றப்பட்டாள். அன்று முதல் இன்றளவும் கண்ணகி, மாதர் குலமணி விளக்காய், வீரக் கற்பின் விழுமிய கொழுந்தாய் விளங்குகின்றாள்.

செ. பாலாமணி
S. S. C. “Arts.”

அரசாங்க சேவையில் பெண்களுக்கு இடம் அளிக்கப்பட வேண்டுமா?

பெண்கள் பொது ஸ்தானங்களில் வேலை செய்ய அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்று, அங்காங்கே உள்ள மாதர் சங்கங்கள் வாதாடி வருகின்றன. ஆண்கள் பிற தேசங்களில் உன்னதப் பதவி வகிக்கின்ற பெண்மணிகளைக் காட்டி நீங்களும் சம உரிமையைக் கேளுங்கள் என்று உற்சாகம் உட்படும் காலத்தில், நான் பெண்களுக்கு அரசாங்க சேவையில் இடமளிக்கக் கூடாதென்றால் என்னை இருந்தவிடமும் தெரியாமல் அழித்துவிட யோசிப்பார்கள்.

பெண் என்பவள் யார்? இந்தக் கேள்விக்குத் தமிழகம் நல்லதோர் விடையை அன்று வகுத்துத் தந்திருக்கின்றது. நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு ஆகிய நான்கு குணங்கள் எவளிடம் உண்டோ அவளே பெண் எனப்படுவள், பெண் என்பவள் மெல்லியல், மலர் போன்றவள் எனப் புலவர்கள் வருணித்தார்கள். அவள் கூடின உழைப்பு உழைத்தல் முடியாது, மலர்க் கொடி தனக்குப் பற்றுக் கோடாக ஒன்றைத் தேடி அதனையே ஆதரவாகக் கொண்டு சுற்றிப் படர்வது போல ஓர் பெண்ணும் தனக்குப் பற்றுக் கோடாக ஓர் ஆடவனையடைந்து அவனிலே தங்கியிருக்க வேண்டும் என்றனர் அறிஞர்கள்.

என் புரட்சிக் கவிஞன் பாரதியும்:—

“காதல் ஒருவனைக்
கைப்பிடித்தே—அவன்
காரியம் யூவினும்
கைகொடுத்து.”

எனக் கூறினார். ஏன் ஒளவைக் கிழவியும்:—

“காதலர் இருவர் கருத்தொருமித்து
ஆதரவு பட்டதே இன்பம்.”

எனக் கூறினார். ஆகையால் பருவம் கண்ட மங்கையர்கள் தனக்கேற்ற ஆடவனை மணந்து அவன் நலம் பேணி இல்லறம் நடத்தவேண்டும். அவளே இல்லக்கிழத்தி யன்றோ?

நம் நாட்டிலே எமது கிராமங்களை விட்டுவிட்டு, கறுவாத்தோட்டம் போன்ற இடங்களை எட்டிப் பார்த்தோமானால் இந்த மாறுபாடு புலப்படும். கண்ணுக்கு மை தீட்டி, கொவ்வையிதழுக்கு (இன்று கொவ்வையிதழே இல்லையே) “லிப்ஸ்டிக்” தீட்டி, கண்ணுக்கோர் கறுப்புக் கண்ணாடி (Cooling Glass) போட்டு, கையிலே ஓர் பைதூக்கி (Hand Bag) மெல்லிய ஆடையணிந்தவளாகக் குழந்தை கூவா, கூவா என்றால் புட்டிப்பாலை புகட்ட ஆபாளுக்கு உத்தரவிட்டு, கணவனைப் பற்றியே கவலையின்றி, அலுவலகக் கதிரைகளை நாடிப் போகும் பெண்மணிகளை யல்லவா காண்கின்றோம். புட்டிப்பாலுண்டு புத்திரன் என்ற பெயருக்கே அருந்தையற்று வளரும் குழந்தை யொருபுறம், விடுதிச்சாலை (Rest House) உணவுண்டு நோய் கண்ட கணவன், ஒரு புறமாக வேண்டிய காரணம் என்ன? பெண்கள் உத்தியோகம் பார்க்கப் புகுந்தமையே ஆகும்.

பெண்களுக்கு உத்தியோகம் அளிப்பாது? அவசியமில்லை. பெண்ணின் கடமை

தன் புத்திரரைக் கல்விக் களஞ்சியங்களாக்
கல், கணவனுக்கு உதவி புரிதலே என்றால்,
“பாரதி என்ன கூறுகிறான்? நாம் என்ன
அடிமைகளா? பிள்ளை பெறும் இயந்திரங்
களா? சட்டங்கள் இயற்றவும் பட்டங்கள்
ஆளவும் நாம் பிறந்து விட்டோம், ஏட்டை
யும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்று
இருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்,” எனக் கூறு
வார்கள், பெண்கள் அடிமைகள் அல்ல.
ஆணுக்குரிய உரிமைகள் பெண்ணுக்கு
முண்டு, ஆனால் பெண்கள் உத்தியோகம்
பார்த்து விட்டால் “இல்லறம்” என்ற
பெயருக்கே வேலையில்லையே, பிள்ளைகளைப்
பெற்றுச் சீராட்டித் தாலாட்டி வளர்த்து,
வருங்கால இளம் சிங்கங்கள் ஆக்குவதே
மாதர் கடன்.

திருவள்ளுவர் என்ன கூறுகிறார்.

“குழல் இனிது யாழ் இனிது
என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளாதவர்.”

உயர்தரக் கல்வி பெண்ணுக்கவசியம்.
உத்தியோகம் பார்க்கவல்ல, புத்திரருக்குப்
போதனை செய்யவே. ஆணும் பெண்ணும்
சமமாக வாழ வேண்டும். பெண் கணவ

னைப் பின்பற்றி வாழ வேண்டும். அங்கே
தான் இல்லறமாண்பு கிடக்கின்றது.

திருவள்ளுவர் என்ன கூறுகிறார்.

“தெய்வந் தெர்ழாஅள்
கொழுநற் ரெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.”

பெண்கள் உத்தியோகம் பார்ப்பதால்
ஏற்படும் தீமை என்ன? இல்லற வாழ்க்கை
வாழ முடியாமல் ‘சப்’ பென்ற வாழ்
வன்றோ கிடைக்கின்றது. தமிழர் தம்
பண்பாடு எங்கே? வேலையில்லாத் திண்
டாட்டம் பெருகி, ஆண் மக்கள் உழைத்து
மனைவியையும், பிள்ளைகளையும் காப்பாற்றி
வாழ வேண்டியவர்கள், வழியிலே பேயர்
களாய், பித்தர்களாய், பைத்தியக்காரர்க
ளாய் திரிய வேண்டிய நிலையே ஏற்படு
கின்றது. ஆகையால், மாதர்குலமே!
விழித்தெழு, நல் வழியைப் பின்பற்று,
மலர்க்கொடி போல பற்றுக்கொடு கொண்டு
வாழ்க! வாழ்க!! வாழ்க!!!

S. சபாரத்தினம்,
Prep. G. C. E. ‘B’ (Arts).

மது விலக்கு

“உண்ணற்க கள்ளை உணில் உண்க சான்றோரால் எண்ணப்படவேண்டாதார்,” என்று கூறினார் வள்ளுவப் பெருந்தகையார். சமுதாயத்திலே சான்றோர் என்ற பெயர் பெற விரும்பினால், மற்றவர்களின் மதிப்பைப் பெற வேண்டுமானால் மது அருந்தக் கூடாது. உள்ளத்தில் உறுதியில்லாதவரும், அறியாமையில் முழுகியிருப்பவர்களும் மதுவை அருந்தி மதி மயங்குகின்றனர். மது என்னும் அரக்கனின் பிடியில் அகப்பட்டு மக்கள் தத்தளிக்கின்றனர். எனவே மதுபானம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் சந்தேகம் உண்டா?

“குடி ஒழியும் நாளே குடி உயரும் நாளாகும்,” என்பது ஓர் வாக்கியம். இப்பானம் பார்ப்பதற்கு வசிகரமாயிருப்பதால் எத்தனை ஆடவர்களின் மனதை மாற்றியிருக்கின்றது. இதை அருந்தியவுடன் ஒருவனது மதி மயங்கி எது செய்யவேண்டும், எது செய்யக் கூடாது என்று பகுத்துணரும் நிலையிலிருந்தும் தவறி விடுகிறான். தனக்கு வரும் சிறிய உழைப்பையும் அதில் செலவு செய்து விடுகிறான். உழைக்கச் சென்ற கணவன் ஏதாவது கொண்டு வருவான் என்று வழிமேல் விழிவைத்துக் கொண்டு பட்டினியுடன் மனைவி காத்துக் கொண்டிருக்கிறான். பசியால் வருந்தும் குழந்தைகளுக்கு ஆதரவு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனோ மடியில் இருந்த பணத்தைக் கள்ளுக் கடைக்குக் கொடுத்து விட்டு வெறியுடன் வெறுங்கையோடு வீடு செல்கிறான். அங்கு தனக்கு உணவில்லை என்று கண்டதும் கோபங்கொண்டு செய்யக் கூடாத கருமங்களைச்

செய்கிறான். மனைவியும் மக்களும் குடிகாரனின் அக்கிரமங்களைத் தாங்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். இது வன்றோ வறுமை! இதற்குக் காரணம் அந்த மதுபானமன்றோ? ஆகவே மதுபானம் நாட்டினின்று நீக்கப்படவேண்டும்.

மனைவி மக்கள் மீதுள்ள அன்பை யிழந்து, பிறரின் நன் மதிப்பை யிழந்து, கையிலிருந்த பொருள்களை யிழந்து மதுவுக்கு அடிமையாகின்றான். இதனால் குடும்ப வாழ்க்கையே பாழாகின்றது. இங்ஙனம் தன் அறிவு நிலைமையை இழந்து தவிப்பதற்குக் காரணம் இக் கொடிய மதுவன்றோ? முதலில் அவன் மதுவைக் குடிக்கிறான். கடைசியில் மது அவனது வாழ்க்கையை குடித்து விடுகிறது. இதனால் மதுபானம் கட்டாயமாக நீக்கப்படவேண்டும் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாகும்.

எங்கள் இலங்கை நாட்டில் கொலைகள், கத்திக்குத்துகள், சண்டை சச்சரவுகள் பல நடைபெறுகின்றன. இவைகளுள் பெரும்பான்மைபானவை மது அருந்திய மயக்கத்திலேயே நடைபெறுகின்றன. மது காரணமாகப் புத்தி தடுமாறுகின்றது. சிறிய சச்சரவுகள் பெருமளவில் தோற்றமளிக்கின்றன. எனவே கொலைகள் போன்ற தீச்செயல்கள் நடைபெறுகின்றன. இவைகளுக்கு ஒரு முற்றுக் காண்பதற்கும், நாட்டில் அமைதியை நிலை நாட்டுவதற்கும் மதுபானம் அவசியம் ஒழிக்கப்படவேண்டும். உள்ளத்தை மட்டுமன்றி உடலையும் கெடுத்துப் பிணியையும், மரணத்தையும் கொண்டு

வரும் மதுவை இனிமேலும் வளரவிடாது தடுக்க வேண்டும். கள்ளிறக்கும் தொழில் குடிவகை இறக்குமதி போன்றன அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தைக் கொடுத்த போதிலும் அவைகளைச் சமூக நலத்திற்காக ஒழித்துக் கட்டவேண்டும்.

தற்போது இந்திய அரசாங்கம் மது விலக்கை ஓர் சட்டமாக அமுலுக்குக்

கொண்டு வந்து மது உண்பதைத் தடுத்து வருகிறார்கள். அப்படியே இலங்கை அரசாங்கமும் மதுவை நீக்கினால், இலங்கை மக்கள் சமுதாயத்துக்கே ஒரு புதுவாழ்வு ஏற்படுவது திண்ணமாகும்.

கௌரி. தாமோதரம்பிள்ளை
Prep. S. S. C. (Arts.)

காணாமற் போன கந்தசாமி

பொன்னம்பலம் கதிகலங்கிப் போனார். அவருடைய மனைவி மகேஸ்வரி வாயிலும், வயிற்றிலுமாக அடித்துக் கொண்டு புலம்பத் தொடங்கி விட்டாள். கொஞ்ச நேரத்தில் ஊரே பொன்னம்பலம் வீட்டை நோக்கிப் படையெடுத்து விட்டது. இத்தனைக்கும் காரணம் என்ன?

கண்ணின் கருமணி போல் வளர்த்து வந்த பொன்னம்பலத்தின் ஏக புத்திரன் கந்தசாமி அன்றிரவு திடீரென்று யாருக்கும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் ஓடி விட்டான்!

பம்பரம் போல் சுழன்று தமக்குத் தெரிந்த இடங்களில் தேடினார் பொன்னம்பலம், தெரிந்த மனிதர்களை எல்லாம் “மகனைக் கண்டீர்களா?” என்று விசாரித்து விட்டார். ஒன்றும் பலன் தரவில்லை. பையன் மறைந்தே விட்டான்.

“மகன் இப்படித் திடீரென மறைந்ததற்குக் காரணம் ஏதுவாக இருக்கும்!” என்பதை ஆராய்ந்தறிய பொன்னம்பலம்

முந்தியநாள் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை ஒவ்வொன்றாக மனத்திரையில் நினைவுபடுத்திப் பார்த்தார். பளிச்சென்று தமக்கும், மகனுக்கும் முந்திய நாள் நிகழ்ந்த பேச்சு நினைவுக்கு வந்தது.

“ஐயா! யாழ்ப்பாண நகரசபை மண்டபத்தில் இன்று ‘என் தங்கை’ என்னும் நாடகம் நடித்துக் காட்டுகிறார்களாம். அதற்கு நான் போக வேண்டும்,” என்று கேட்ட தனது மகன்மீது தான் எரிந்து விழுந்த பாணியை எண்ணியதும் அவரால் அந்த வேதனையைச் சகிக்கவே முடியவில்லை, “கண்டிப்பாக நாடகத்துக்குப் போக முடியாது,” என்ற தமது தடையுத்தரவே தன்னருமை மைந்தனின் மாயமான மறைவுக்குக் காரணம் என்பதில் பொன்னம்பலத்திற்கு இப்போது கடுகு அளவும் சந்தேகமில்லை.

காணாமற் போன தமது மகனைக் கண்டு பிடிப்பதற்குக் கடைசியாக எடுக்க வேண்டிய வழி ஒன்றே ஒன்று தான் எஞ்சியிருந்த தன் மகனின் புகைப்படத்தைத்

தேடி யெடுத்து பையனின் வயசு; உயரம், உடலமைப்பு என்பனவற்றை யெல்லாம் ஷிரமமாகக் குறித்து பத்திரிகைக்கு அனுப்பி வைத்தார் பொன்னம்பலம்.

பத்திரிகையின் முற்பக்கத்திலே கந்தசாமியின் புகைப்பட சகிதம் “காணாமற் போன கந்தசாமி” என்ற கொட்டை யெழுத்துத் தலைப்போடு அச்செய்தியை அமர்களமாகப் பிரசுரித்திருந்தது. பொன்னம்பலத்தின் விருப்பப்படி கந்தசாமியைக் கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கோ, இருக்குமிடம் தெரிவிப்பவர்களுக்கோ, நூறுரூபாய் பரிசு வழங்கப் போவதாகவும் செய்தி வெளியிட்டிருந்தது.

பத்திரிகை விளம்பரம் எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்காமல் போகவில்லை. விளம்பரம் செய்த மூன்றாம் நாள் கந்தசாமி பெற்றோரிடம் ஒடோடியும் வந்து சேர்ந்தான்! வந்ததும் தானாக வந்துவிடவில்லை. ஒரு நண்பன் மூலமாகப் பெற்றோருக்குத் தகவல் தெரியப்படுத்தி பரிசுக்குரிய பணத்தையும் அந்த நண்பனுக்குச் சேர்ப்பித்து விட்டுத் தான் வந்து சேர்ந்தான் கந்தசாமி.

பெற்றோரின் வாட்டமுற்ற அகமும், முகமும், மைந்தனின் வருகையால் மதாளிப்புப்பெற்று மலர்ந்தன. “ஏன் அப்பா நீ இப்படி எங்களை யெல்லாம் கலக்கத்துக்குள்ளாக்குகிறாய். நீ நாடகத்துக்குப் போகத்தான் வேண்டுமென்று ஒரேயடியாக வற்புறுத்தியிருந்தால் உன்னைத் தடை செய்திருக்கவே மாட்டோமே,” என்று உருகினார் பொன்னம்பலம்.

அதைக் கேட்ட கந்தசாமி துள்ளி யெழுந்தான், “ஐயா! நான் நாடகத்துக்காக ஓடி ஒளிக்கவில்லை. நான் மறைந்த

தற்குக் காரணம் வேறு” என்றான். “என்ன?” என்று ஆவலுடன் வினாவினார்கள், பொன்னம்பலமும், மகேஸ்வரியும். அவர்களுக்கு ஆச்சரியம் தாங்க முடியவில்லை, கந்தசாமி கூறினான்:—

என் நண்பன் வைத்திலிங்கத்துக்கு கதை எழுதியதற்காக நூறுரூபாய் பரிசும் அத்தோடு அவனுடைய புகைப்படமும் பத்திரிகையில் பிரசுரமாவதற்கு வாய்ப்பும் கிட்டியது. இதன் காரணமாக அவன் தலைகால் தெரியாமல் வீரம் பேச ஆரம்பித்து விட்டான். “நீயும் தான் எழுதுகிறாயே எதாவது சன்மானம் கிடைத்ததா?, உன்படம் தான் பத்திரிகையில் பிரசுரமானதா? இதோ என்னைப்பார்! அடுத்த வாரப் பத்திரிகையில் என் புகைப்படம் பிரசுரமாகப் போகின்றது,” என்று அடுக்கிக் கொண்டு போனான். எனக்கோ அவன் கூத்து எரிச்சலை உண்டாக்கிவிட்டது. கொப்பளித்த ஆத்திர உணர்ச்சியில், “இதோ பார் வைத்திலிங்கம், அடுத்த வாரத்துக் கிடையில் என்னுடைய புகைப்படம் பத்திரிகையின் முற்பக்கத்திலே “ஜாம், ஜாம்,” என்று பிரசுரமாகப் போகின்றது. அத்துடன் பரிசிலும் கிடைக்கப் போகின்றது, இவை தவிர என் வயசு; உயரம் குண விசேடம் இவையெல்லாம் பத்திரிகையில் எழுதப்படப் போகின்றது,” என்று கூறினான்.

என் சபதத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக நான் திடீரென வீட்டை விட்டு மறைவதென முடிவு செய்தேன். அப்படி நான் மறைந்தால் நீங்கள் கட்டாயம் நாலு இடங்களிலும் தேடி அலைந்து விட்டுப் பத்திரிகையை நாடுவீர்கள், என்பதும் எனக்குத் தெரியும். அதற்காக முன் கூட்டியே என் புகைப்படத்தையும் நல்ல மாதிரிப் பிடித்து வைத்திருந்தேன். என் திடீ

டம் ஆச்சரியப்படும் வகையில் அமோக வெற்றியோடு முடிந்தது. நண்பன் வைத்திலிங்கமும் தன் கர்வம் அடங்கிக் குதிப்பதை நிறுத்திக் கொண்டான் என்று கூறி முடித்தான் தன் விருத்தாந்தங்களை கந்த சாமி.

“என் பிள்ளை இத்தனை விவேகியா?!” என்று தமக்குள்ளேயே வினா எழுப்பிக் கொண்டார் பொன்னம்பலம்.

R. தர்மலிங்கம்
Pre. S. S. C. “B”

ந ட் பு

நட்பு என்பது இருவரிடையே ஏற்படும் மன அன்பாகும். அன்பினால் நட்புத் தோன்றுகிறது. பள்ளிக் கூடங்களில் படிக்கும் மாணவரிடையே நட்பு வளர்கிறது. இளமையில் உண்டாகும் நட்பு இறக்கும் வரையும் நிலைத்து நிற்கும். நட்பிலும் பல வகைகள் உள. நெருங்கிய உறவு கொண்ட நண்பர்களும் உளர். இவர்கள் எந்நேரமும் பிரியாது இருப்பார்கள். இவர்களை இணை பிரியாத நண்பர், என்றழைப்பர்.

உள்ளத்தில் அன்பு கொண்டு உண்டாகும் நட்பு உண்மையானதாகும். சுய நலம் கருதிக் கொள்ளும் உறவு போலி நட்பாகும். உண்மைபான அன்பு உள்ளவரிடத்தில் நாம் நட்புக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களின் நட்பு ‘குருத்திலிருந்து தினனும் கரும்பு போல’ காலஞ் செல்ல இனிமையானதாகும். நல்ல குணமுடையவரோடு நட்புக் கொண்டால், நாங்களும் நல்லவர்களாக இருக்கலாம். தீயவருடன் நட்புக் கொள்ளல் ஆகாது.

நட்பு என்றும் நிலைத்திருக்கப் பொறுமை அவசியம் வேண்டும். எமது நண்பர் சிறு பிழைகளைச் செய்தாலும் நாம் சினம் கொள்ளாது பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்கள் கையிலுள்ள ஓர்விரல் கண்ணிற் குத்தினால் அவ்விரலை வெட்டி எறிவோமா? இல்லை. அதே போல எம்மோடு ஒன்று கலந்த நண்பர் விடும் பிழையையும் நாம் மன்னித்து விட வேண்டும்.

“அரிய சிநேகிதனை ஆபத்தில் அறி,” என்று ஆன்றோர் கூறியுள்ளனர். எமது உயிரினைய நண்பர் தமது உயிரையும் கொடுத்து உதவுவர்.

“உடுக்கை இழந்தவன்
கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு.”

பவாசி. தாமோதரம்பிள்ளை
7-ம் வகுப்பு.

தமிழர் வீரம்

—:0:—

ஆதிகாலத்தில் அருமைத் தமிழகம் நாகரீகம் பெற்ற நாடாயிருந்தது. அற்றை நாள் தமிழரெல்லோருந் திருவுடையோ ராய்த் திகழ்ந்தனர். அன்பும் அறிவும் பொங்கி விளங்கினர். அருள், அழகு, கலை, காவியம், ஓவியம், சிற்பம் முதலியன யாவும் பெற்றுச் சிறந்தனர். உரிமை வேட்கையில் ஒப்பிலா திருந்தனர். வீர உணர்வில் வீறிட்டு வாழ்ந்தனர்.

தங்கள் தமிழ்நாட்டோடு மட்டும் நில்லாமல் இமயமலைவரை சென்று மற்றும் அரசர்களைப் போரில் வென்று அடிவணங்கும்படி செய்து இமயமலையிலுந் தங்கள் வெற்றிக் கொடியை நிறுவினர். ஐரோப்பிய நாட்டில் பெரும்புகழ் படைத்த நெப்போலியன் போன்ற வீரர்களைப் போல நமது தமிழ் நாட்டிலும் சோழன் கரிகாலன், சேரன் செங்குட்டுவன் போன்ற வீரர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழர் இந்தியா முழுவதையும் தங்கள் ஆட்சிக்குட்படுத்தியது மன்றி இலங்கையையும் பல தடவை தங்கள் ஆட்சிக்குட்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் சோழ அரசர்கள் நெடுங்காலம் ஆண்டிருக்கின்றனர். எல்லாளன் என்ற தமிழரசன் இலங்கையைச் சிங்களவரிடம் கைப்பற்றி நெடுங்

காலம் மிகவும் நீதியுடன் ஆட்சி புரிந்தான். இவனது புகழ் இன்றும் பேசப்படுகிறது.

தமிழர் பண்டைக் காலத்தில் கடல் கடந்து வணிகம் செய்தனரென்பது பழைய தமிழ் நூல்களிலுள்ள சான்றுகளிலிருந்து அறியலாம். இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் இராஜகோபாலாச்சாரியார், வ. மு. சிதம்பரம்பிள்ளை போன்ற வீரர்கள் தங்க ளாலியன்றளவு பங்குபற்றி நாட்டிற்குப் பெரும் புகழீட்டினார்கள்.

இலங்கையில் இராமநாதன் அருணை ஐலம் போன்ற தமிழ் வீரர்கள் நாட்டின் விடுதலைக்காகச் சேவை செய்தார்கள். இது காலும் ஒருவராலும் நீந்திக் கடக்க முடியாத பாக்கு நீரிணையை நவரத்தினசாமி என்னுந் தமிழனே வீரத்துடன் நீந்திக் கரை சேர்ந்தான்.

இப்பொழுது யூன் மாதம் 5-ந் தேதி நடந்த மொழிப்பிரச்சனையில் அரசாங்கத்தின் போக்கை யெதிர்த்துச் சத்தியாகிரகம் செய்த வீரர்களெல்லாந் தமிழர்களல்லவா!

வே. சண்முகரத்தினம்
7-ம் வகுப்பு "B".

சொல்லால் வருங் குற்றம்

நாம் ஆறுதலாகவும் மனச்சாந்தியுடனும் வாழவேண்டுமானால் நமது சமய உண்மைகளை நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அனேகர் கடலைப்பற்றியும், செடி, கொடிகளைப்பற்றியும் ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளுகின்றார்கள். நமது சமய துட்ப திட்டங்களை ஆராய்வதில்லை, அறிவதில்லை அந்தோ! பரிதாபம்

அவைகளை அறிந்தால் எத்தனை சாந்தி, வரும். அமைதிவரும். ஆனந்தம்வரும்

ஒருவன் நம்மை காரணமின்றி வைதாலும், நாம் வைதவரீது கோபிக்கக்கூடாது. வருத்தப்படக்கூடாது. அதுவுமல்லாமல் நம்மை ஒருவன் காரணமில்லாது குற்றம் சொல்லுவானால் நமது வினைகளைக் கொஞ்சம் பங்கிட்டுக் கொள்வான்

பெரியவர்களை நிந்திப்பவர் அவர்கள் வினையைக் கொள்முதல் செய்கின்றார். இந்த உண்மையை அறிந்தவன் தன்னைப் பிறர் நிந்திக்கும்போது எள்ளளவும் கவலை இன்றி சாந்தியுடன் இருப்பான்.

ஆகவே நாம் யாரையும் எதையும் யோசிக்காமல் எலும்பில்லாத நாக்கினால் நிந்திக்கக்கூடாது. சொல்லாலே எத்தனையோ குற்றங்கள் புரிகின்றோம். பட்டினத்துச் சுவாமிகள் இறைவனை நோக்கி

அடியேன் செய்த குற்றங்களை யெல்லாம் பொறுத்தருள வேண்டுமென்று கூறுகின்றார்

“சொல்லால் வருங்குற்றம்
சிந்தனையால் வருந்தோடம்செய்த
பொல்லாததீவினை பார்வையில்
பாவங்கள் புண்ணியநூல்
அல்லாத கேள்வியைக்கேட்டுத்
தீங்குகள் ஆயவுமற்று
எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்
கச்சி ஏகம்பனே.”

இந்தக் குற்றவரிசையிலே முன்னணியில் இருப்பது “சொல்லால் வருங்குற்றம்” இறைவன் அளித்த நாவால் அடுத்தவர் களைப்பற்றி குற்றங் குறைகளை கூறித் திரியக்கூடாது.

அப்படிக்கூறுங்கால் இல்லாத குற்றத்தை இருப்பதாகச் சொன்னால், அவர்கள் புரிந்த பாவத்தில் ஒரு பகுதி நம்மை வந்து சாரும்

ஆகலால் நாம் யாரையும் உண்மை அறியாமல் பழி உரை கூறி நிந்திக்கக்கூடாது

R. அமிர்தலிங்கம்
“VIIth Std A”.

நான் விரும்பிக்கொண்டாடும் ஒரு திருவிழா

உலகிற் பல மாந்தர் உளர். அவர்க ளுக்கு ஏற்றவாறு மதங்களும் உண்டு. அம் மதங்களுக்குத் தகுந்தவாறு விழாக்க ளும் ஏற்படுத்திக் கொண்டாடப்படுகின் றன. அவ் விழாக்கள் மக்கள் மகிழ்ச்சியை உணர்த்துவனவாகும். நான் தமிழன், மேலும் மாணவன், ஆதலின் நான் விரும் பிக் கொண்டாடும் விழா கலை மகள் திரு விழாவாகும். மாணவனாகிய நான் இதை ஏன் கொண்டாட வேண்டுமெனில் இவ் விழாவிற்குரிய தேவதைகள் பார்வதி, இலக்குமி, சரஸ்வதியாகிய மூவர். எனினும் கல்விக்கு உரியவளாகிய சரஸ்வதியை முன் னிட்டு இத் திருவிழாவை நான் விரும்புகிறேன். முதலில் இவ் விழாவின் வரலாற் றைக் கூறிவிட்டுப் பின் கொண்டாடிய விதத்தையும் கூற விரும்புகிறேன்.

முன்னொரு காலத்தில் மகிடாசரன் என்னும் ஓர் அரக்கன் இருந்தான். அவன் பல வரங்களைப் பெற்றுத் தேவர்களைத் துன்புறுத்தினான். அது கண்ட தேவர்கள் பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், என்னும் மும்மூர்த்திகளிடமும் முறையிட்டார்கள். அவ்வசரன் வரம் பெறும் போதே ஆண் மகன் எவனும் தன்னைக் கொல்லக்கூடா தென்றும் வரம் பெற்றான். ஆகவே முத் தேவர்கள் தங்கள் நாயகிமாராகிய பார்வதி, சரஸ்வதி, இலக்குமி, ஆகிய இவர்களிடம் முறையிட்டிக் கொள்ளும்படி தேவர்களுக் குக் கட்டளையிட்டார்கள். அவர்களும் அவ் வாறே முறையிட அம் மூவரும் மன மிரங்கி அம் மகிடாசரனைக் கொல்லச் சூழ்ச்சி செய்தனர். அதற்காக அவர்கள் ஒன்பது தினம் தவம் செய்தனர். கடை சியில் மூவரும் ஒன்று சேர்ந்து தூர்க்கை யின் வடிவோடு தோன்றி அவனை எதிர்க்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர். அங்ங னமே தூர்க்கை போராடிக் கொள்ளுள். அப்பொழுது தேவர்களும், முனிவர்களும்

அவனைத் துதித்தனர். தூர்க்காதேவி அவர் களை நோக்கி எங்கள் மூவரையும் நீங்கள் ஒன்பது தினம் பூசியுங்கள் என்று கட் டளையிட்டாள். அவ்வாறே அவர்கள் இந்த ஒன்பது தினங்களை மூன்று பாகமாக்கி முதல் மூன்றுநாளும் தூர்க்கைக்கும், பின் ஆறு நாட்களும் இலக்குமிக்கும் சரஸ்வ திக்கு முரியதாய் பிரித்துத் துதித்தனர். இந்நாட்களே நவராத்திரியாகும். இவ் ஒன்பது நாட்களிலும் பூசனை செய்தால் பத்தாம் நாள் ஒரு காரியம் வெற்றியடையு மென்று கூறுவர். இதையே விஜயபதசயி என்பர். மக்கள் எல்லோரும் ஒன்பது நாட்களிலும் பூசனை புரிய முடியாதவர்க ளானபடியால் ஒன்பதாம் நாள் சரஸ்வ திக்கு உரிய புஸ்தகங்களை வைத்துப் பூசிப்பார்கள்?

நான் மாணவன் ஆதலின் சரஸ்வதி பூஜையில் எனக்குத் தனி மதிப்பு உண்டு. அதனால் அப் பூசையை விமரிசையாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்று எண்ணிச் சிறிது பணம் சேர்த்து வைத்திருந்தேன். அதைக் கொண்டு நிறக் காகிதங்களை வாங்கி எனது வீட்டை அலங்கரித்தேன். தென் னங்குருத்து, பூ, இவைகளினாலும் தோற னாம் கட்டினேன். பின்பு தூப தீபம் காட்டி அத்துடன் பூஜை முடிவுற்றது. அதன் பின் சிறுவர் பலருடன் பலகாரங் களையும் அருந்தினேன்.

இந்துக்களால் கொண்டாடப்படும் திருவிழாவில் இதுவும் ஒன்றாகும். சரஸ் வதி பூஜை செய்தால் கல்வி பெருகும் என்றும், அறிவு அபிவிருத்தியாகுமென் றும் நமது முன்னோரும் கூறியிருக்கின் றனர்.

மு. தில்லைநாதன்
VIIth Std (A).

EXAMINATION RESULTS

S. S. C. December 1953

PASSES	COMPLETED
1 Ganeshalingam Kandiah	1 Mahadevan Kandiah
2 Rajathurai Velupillai	2 Paramsothy Ambalavanar
3 Sivapatham Ponniah	3 Sivasubramaniam Kandiah
4 Ratnasabapathy Subramaniam	4 Sivasambo Thillaiyampalam
5 Rajeswary Kandiah	5 Paramsothy Kandiah
6 Saraswathy Subramaniam	6 Thangamuttu Sangarappillai

REFERRED	
1 Nadarajah Subramaniam	5 Rajeswary Kanagasabai
2 Paramasamy Kandiah	6 Saraswathy Visuvalingam
3 Ponnambalam Visuvalingam	7 Sivayokam Arumugam
4 Sundaralingam Murugesu	

S. S. C. July 1954

PASSES	COMPLETED
1 Kanagaratnam Visuvalingam	1 Nadarajah Subramaniam
2 Karthigesu Subramaniam	2 Paramasamy Kandiah
3 Panchalingam Rasalingam	3 Ponnampalam Visuvalingam
4 Paramsothy Ambalavanar	4 Rajeswary Kanagasabai
5 Pathmnathan Sabapathy	5 Saraswathy Visuvalingam
6 Ratnasabapathy Subramaniam	6 Sivayogam Arumugam
7 Sathasivam Arumugam	
8 Shanmugaratnam Subramaniya Thesigar	REFERRED
9 Sivakosaiar Sivapiragasapillai	1 Balasingham Arumugam
10 Saraswathy Subramaniam	2 Murugesu Arumugam
	3 Subramaniam Kandiah
	4 Visuvalingam Thilliyampalam
	5 Parameswary Kathiravelu
	6 Poomany Vaithilingam

S. S. C. December 1954

PASSES	REFERRED
1 Andyaiah Subramaniam	1 Ambalavanar Sithamparappillai
2 Nadarajah Kandiah S.	2 Arunasalam Ponnampalam
3 Nadarajah Subramaniam P.	3 Balasingham Sittampalam
4 Ponnampalam Visuvalingam	4 Ramachandran Ponnampalam
5 Rajaratnam Chelliah	5 Balasingham Velupillai
6 Saraswathy Visuvalingam	6 Nadanarani Gunanayagam
	7 Sivapakkiam Velupillai

S. S. .C July 1955

COMPLETED	REFERRED
1 Ambalavanar Sithamparappillai	1 Amirthalingam Veluppillai
2 Arunasalam Ponnampalam	2 Aruliah Subramaniam
3 Balasingham Sittampalam	3 Nadarajah Kandiah
4 Ramachandran Ponnampalam	

S. S. C. December 1955

PASSES	COMPLETED
1 Balasingham Sittampalam	Nadarajah Kandiah
2 Gunam Nagamu'tu	REFERRED
3 Karunananthan Sithamparappillai	1 Balasingham Oppilamany
4 Murugesu Arumugam	2 Thevarajah Subramaniam
5 Muugaiah Kanagatnam	3 Earampoo Kandiah
6 Visuvalingam Thillaiyampalam	4 Nagammah Chelliah
7 Paramsothy Ammah Subramaniam	5 Pushpaledshumy Sithamparappillai
8 Saraswathy Kathiavelu	
9 Saraswathy Visuvalingam	

S. S. C. July 1956

COMPLETED	REFERRED
1 Amirthalingam Veluppillai	1 Arumugam Murugesu
2 Thevarajah Subramaniam	2 Somaskandamoorthy Aiyathurai
3 Earampoo Kandiah	3 Thiagarajapillai Kathiravelu
4 Nagammah Chelliah	4 Thiagarajah Velupillai
	5 Sivapakkiam Thamothersampillai

N. P. T. A. Examination

J. S. C 1953

FIRST DIVISION

- 1 Nadarajah Muthiah Dist. in English, Maths. & Geog.
- 2 Saraswathy Kathiravelu, Dist. in Eng., Arith. & Maths.

SECOND DIVISION

- 1 Arumugam Muresoe
- 2 Gnanasegaram Subramaniam
- 3 Kanapathippillai Veluppillai
- 4 Kandasamy Veluppillai Dist. in Arith.
- 5 Karunanantham Sithamparappillai Dist. in Arith.
- 6 Kathiravelu Nagalingam Dist in Arith.
- 7 Kulanthaivelu Nagalingam
- 8 Kularajah Kanagasabai
- 9 Paramalingam Suppiah

- 10 Ponnudurai Thillaiyampalam Dist. in Maths.
- 11 Rajendram Govindapillai
- 12 Ratneswaran Tharmalingam
- 13 Sivapatham Natgunasegaram
- 14 Sundaramoorthy Ratnasingham
- 15 Sundararajan Nagalingam
- 16 Vallavarayan Rajah
- 17 Vijayaratnam Arulampalam Dist. in Ele. Science.
- 18 Visvalingam Nagamuthu
- 19 Sivapatham Veluppillai
- 20 Maheswari Ramanathan
- 21 Nagammah Kandiah
- 22 Paramsothy Nallathamby Dist. in Ele. Science. and Art.
- 23 Pathmalosani Karthigesu

J. S. C. 1954

- 1 Amithasingham Kandiah
- 2 Arulpragasam Subramaniam
- 3 Kulasegaram Subramaniam
- 4 Kunanayagam Sangarappillai
- 5 Mahesan Namasivayam Dist. in Hinduism
- 6 Navaratnarajah Kandiah Dist. in Hinduism
- 7 Paramsothy Kandiah Dist. in Arith.
- 8 Patgunarajah Subramaniam
- 9 Poopaladurai Murugesu
- 10 Rajadurai Ponnampalam
- 11 Rajalingam Chelliah
- 12 Ruthirasingam Sathasivam
- 13 Sanmuganathan Nadarajah
- 14 Selvanayagam Sellathurai
- 15 Sithamparanathan Kathiraveluppillai
- 16 Sivasubramaniam Ramanathan
- 17 Pathmavathy Veluppillai
- 18 Sountharambikai Vinasithamby Dist. in Hinduism
- 19 Thangammah Subramaniam
- 20 Thavamanidevi Veluppillai
- 21 Theivanai Kanapathippillai
- 22 Thevamankai Veluppillai
- 23 Vallinayaky Subramaniam

J. S. C. 1955

FIRST DIVISION

- 1 Kanagalingam Muthucumaru Dist. in Arith., Maths. and Ele. Science
- 2 Kandasamy Sabaratnam
- 3 Jegatheswary Sanmugam Dist. in Eng. and Arith.
- 4 Sarathathevy Vinasithamby Dist in Eng.

SECOND DIVISION

- 1 Aiyathurai Murugesu
- 2 Andiaiyah Kathiravelu
- 3 Arunasalam Sellathurai
- 4 Krishnapillai Ponnampalam
- 5 Kumarasamy Arumugam
- 6 Mahendrarajah Subramaniam
- 7 Ponnudurai Kanapathippillai
- 8 Sabanathan Nallathamby Dist. in Arith.
- 9 Sabaratnam Sithamparappillai
- 10 Sabaratnam Visvalingam
- 11 Selvaratnam Arumugam
- 12 Sivananthanathan Arulampalam
- 13 Sivanantharajah Ampalavanar
- 14 Sivasubramaniam Sianakkuddy
- 15 Sothilingam Velluppillai
- 16 Tharmalingam Ramuppillai
- 17 Tharmarajah Murugesu Dist. in Arith.
- 18 Kandasamy Arumugam Dist. in Arith.
- 19 Gowry Thamothersampillai
- 20 Kannammah Jeganathan
- 21 Nageswary Ramanathan
- 22 Navamany Muthiah
- 23 Punithavathy Sittampalam
- 24 Rajaledchumy Aruliah Dist. in Arith.
- 25 Saraswathy Murugesu
- 26 Sivapakkiam Kanapathippillai

J. S. C. 1956

FIRST DIVISION

- I Navaneethakrishnan Ponnampalam Dist. in Arith. Maths. Ele. Science and Hinduism
- 2 Maheswary Ponnar Dist. in Arith. and Hinduism

SECOND DIVISION

- 1 Arulampalam Veluppillai
- 2 Rasiah Marimuthu
- 3 Kandasamy Aiyar
- 4 Kandasamy Ponniah
- 5 Kanagasabapathy Kandiah
- 6 Kanagasabapathy Arumugam
- 7 K. I. S. S. Sangaran Sangarappillai
- 8 Sivarajah Murugesu
- 9 Sivagnanasundaram Sithamparappillai
- 10 Subramaniam Kathiravelu
- 11 Selvanayagam Velluppillai
- 12 Selvarajah, Kandiah

13 Selvalingam Subramaniam	22 Maheswaran Thambiah
14 Thananayagam Selvaratnam	23 Visuvalingam Ponnampalam
15 Tharmarajah Chelliah Dist. in Arith.	24 Poopalapillai Vinasi
16 Tharmalingam Kandiah	25 Umathevy Sangarappillai
17 Thiagarajah Nadarajah	26 Umathevy Visvanathan
18 Thirunavukkarasu Subramaniam	27 Ulageswary Kangesu
19 Thevakaruna Navaratnam	28 Saraswathy Arumugam
20 Nagendran Murugesu	29 Sivamany Nagalingam
21 Pathmanathan Kanapathippillai	30 Thangammah Kandiah

Vth Std. — N. P. T. A. Examination

1953

1 Ratnasingham, T.	8 Kunamany, R.
2 Sabanayagam, S.	9 Mankayatkarasi, S.
3 Somaskanthan, S.	10 Mathivathana, A.
4 Subramaniam, K.	11 Puvanésvari, S.
5 Subramaniam, R.	12 Sivapakkiam, K.
6 Durkalakshmi, K.	13 Sowpakkivathy, N.
7 Kanagamalar, K.	14 Thanaledchumy, K.

1954

1 Balasubramaniam, S.	8 Sathasivam, A.
2 Kanagasabai, K.	9 Sinnathamby, A.
3 Lambothararajah, K.	10 Subramaniam, S.
4 Pathmanathan, S.	11 Thiagarajah, S.
5 Rajeswaran, P.	12 Pathmavathy, N.
6 Ramanathan, A.	13 Rajamany, V.
7 Saravanapavan, S.	

1955

1 Pancharatnam, C.	7 Thevarajah, S.
2 Sabanadesan, K.	8 Thirugnanasampanthan, S.
3 Selvaratnam, S.	9 Kamalathevy, G.
4 Senthilnathan, N.	10 Mahaledchumy, V.
5 Suntharalingam, P.	11 Sounthambikai, K.
6 Thavanayagam, A.	12 Thilagavathy T.

1956

1 Anandarajah, K.	11 Vivekanandarajah, S.
2 Appapillai, S.	12 Jegasothy, N.
3 Kamalanathan, S.	13 Manonmany, K.
4 Muthurajah, K.	14 Pathmavathy, S.
5 Navaratnam, K.	15 Punithavathy, T.
6 Sandrasegaram, N.	16 Selvarany, K.
7 Selvarajah, R.	17 Thanaledchumy, T.
8 Shanmugam, S.	18 Thevamalar, S.
9 Thiagarajah, S.	19 Vimalanayagy, G.
10 Vigneswaramoorthy, N.	

CALENDAR 1957.

January	3	Thursday	College Reopens.
	14	Monday	Thai Pongal. Public Holiday.
	15	Tuesday	Duruthu Full Moon Day. Public Holiday. [day.
February	4	Monday	Independence day. Public Holiday.
	14	Thursday	Navam Full Moon Day. Public-Holiday.
	25—26		Mid-Term Tests.
	27	Wednesday	Maha Shivaraththiri Day. Public-Holiday.
	28	Thursday	Shivaraththiri Theerththam. School Holiday
March	1	Friday	Masi Amavasai. School Holiday.
	6—8		Inter-House Competitions in Elocution, Singing, etc. [day
	15	Friday	Panguni Uththiram. Public Holiday.
April	1	Monday	First Term Tests begin
	5	Friday	College closes for Tamil New Year Holidays.
	25	Thursday	Appar Guru Pooja.
May	15	Wednesday	College Reopens.
	25	Saturday	Founder's day & Prize Giving.
June	11	Tuesday	Poson Full Moon day. Public-Holiday.
	13	Thursday	Sampanthar Guru Pooja.
	27—28		Mid-Term Tests.
July	1	Monday	Manikkavasakar Guru Pooja.
	8	Monday	Hadji Festival Day. Public Holiday.
	11	Thursday	Esala Full Moon day. Public-Holiday. [Holiday.
	12	Friday	Nainativu Car Festival. School
	18—19		Inter House Athletic Meet.
	26	Friday	Maviddapuram Car Festival.
	29	Monday	Islamic New Year Day. Public-Holiday.